

BẢN TIN

ĐẠI HỘI HUYNH TRƯỞNG TOÀN QUỐC KỲ 12 & LỄ HỘI 50 NĂM

GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VIỆT NAM TẠI HOA KỲ

SỐ 3

Phát Hành: 7.30.2026

VÀI DÒNG CẢM NIỆM - TRI ÂN SAU ĐẠI HỘI VÀ LỄ HỘI

A MESSAGE OF GRATITUDE - REFLECTION FOLLOWING THE NATIONAL CONVENTION AND THE 50TH ANNIVERSARY CELEBRATION

Tâm Giác Tâm Đăng Văn Thành

Kính gửi quý Anh Chị Huynh Trưởng cùng toàn thể
Lam viên Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hoa Kỳ

Trong niềm hoan hỷ sau khi **Đại Hội Huynh Trưởng Toàn Quốc Kỳ XII và Lễ Hội Kỷ Niệm 50 Năm Xây Dựng và Phát Triển Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hoa Kỳ** được thành tựu viên mãn, chúng tôi xin gửi đến toàn thể quý anh chị huynh trưởng, các em đoàn sinh và quý vị phụ huynh lời tri ân chân thành cùng lời cầu chúc an lành trong ánh sáng từ bi và trí tuệ của Đức Phật.

Đại Hội và Lễ Hội năm nay được tổ chức tại **Thiền Viện Chân Nguyên** – một đạo tràng thanh tịnh giữa vùng sa mạc bao la, rất uy nghiêm linh thiêng và đầy năng lượng từ bi của chư Phật, chư Bồ Tát, đặc biệt đức Bồ Tát Quán Thế Âm. Chính nơi này đã trở thành mái nhà ấm cúng để những cánh chim Lam từ khắp mọi miền đất nước Hoa Kỳ trở về đoàn tụ, cùng nhau sinh hoạt, tu học, hội họp, thi đua và vun bồi tình huynh đệ tỷ muội trong niềm an vui hạnh phúc.

Chúng ta mãi ghi nhớ ân đức của Hòa Thượng Viện Chủ Thiền Viện Chân Nguyên đã từ bi hoan hỷ tạo mọi thắng duyên để đại gia đình Lam có được một nơi hội ngộ trang nghiêm, ấm áp và đầy ý nghĩa trong dấu mốc lịch sử của tổ chức.

Đại Hội Huynh Trưởng Toàn Quốc Kỳ XII đã hân hoan chào đón hơn **200 đại biểu chính thức**, đại diện cho các Miền và đơn vị trên khắp Hoa Kỳ. Điều đặc biệt đáng khích lệ là sự hiện diện đông đảo của nhiều huynh trưởng trẻ – những người sẽ tiếp nối lý tưởng Hoa Sen Trắng và gánh vác tương lai của tổ chức. Những phiên hội luận sôi nổi, những ý kiến xây dựng chân thành cùng tinh thần trách nhiệm cao đã thể hiện sức sống, trí tuệ và khát vọng đổi mới của Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hoa Kỳ. Khép lại Đại Hội là **Lễ Tưởng niệm và Thắp Nến**, một đêm lắng đọng, trang nghiêm và xúc động, nhắc nhở mỗi người về công đức của chư vị tiền bối hữu công và trách nhiệm tiếp nối con đường mà các bậc đi trước đã dày công gây dựng.

Tiếp nối Đại Hội là **Lễ Hội Kỷ Niệm 50 Năm**, mở đầu bằng buổi **liên hoan Hội Chợ Đêm**, một bức tranh rực rỡ của văn hóa Việt Nam giữa lòng nước Mỹ. Tiếng trống lân rộn rã, những tràng pháo chào mừng, tiếng hát, câu hò, những gian hàng mang đậm hương vị quê hương đã làm sống dậy ký ức thân thương trong lòng mỗi người tham dự. Đặc biệt, hình ảnh những nam thanh nữ tú trong tà áo dài thướt tha, những chiếc áo bà ba mộc mạc, những bộ quốc phục truyền thống rực rỡ cùng dập dìu trải hội đã tạo nên một khung cảnh vừa

Dear Brothers and Sisters in Leadership, and all members of the Vietnamese Buddhist Youth Association,

With hearts filled with joy following the successful conclusion of the **12th National Leadership Convention and the 50th Anniversary Celebration of the Vietnamese Buddhist Youth Association (VBYA) in the United States**, we extend our heartfelt gratitude to all Brothers and Sisters youth leaders, youth members, and parents, together with our sincere wishes for peace, happiness, and well-being in the light of the Buddha's compassion and wisdom.

This year's Convention and Celebration were held at **Chân Nguyên Zen Monastery**, a peaceful sanctuary nestled in the vast desert, yet filled with serenity, sacredness, and wholesome spiritual energy—especially under the compassionate presence of the Great Vow Avalokiteshvara Bodhisattva. It became a welcoming home where Lam members from every corner of the United States reunited to study the Dharma, participate in activities, share fellowship, exchange ideas, and strengthen the bonds of our Lam family in an atmosphere of harmony and joy.

We remain deeply grateful to the Most Venerable Abbot of Chân Nguyên Zen Monastery for his compassion and generosity in providing such an inspiring venue for this historic milestone in the life of our organization.

The 12th National Leadership Convention warmly welcomed **more than 200 official delegates** representing Regions and local BYA across the country. Particularly encouraging was the strong participation of many young leaders, who will carry forward the ideals of the White Lotus and assume responsibility for the future of our organization. The lively discussions, thoughtful recommendations, and sincere exchange of ideas reflected the vitality, wisdom, and aspiration for renewal within the Vietnamese Buddhist Youth Association in the United States.

The Convention concluded with our traditional **Memorial and Candlelight Ceremony**, a solemn and deeply moving evening that honored the immeasurable contributions of our predecessors and reminded each of us of our responsibility to continue the path they so faithfully established.

Following the Convention, the **50th Anniversary Celebration** opened with a vibrant **Vietnamese Night Market Festival**, bringing the beauty of Vietnamese culture to life in the heart of America. The rhythmic lion dance drums, festive firecrackers, folk songs, traditional chants, and booths offering beloved Vietnamese cuisine awakened cherished memories of our homeland.

duyên dáng, vừa đậm đà bản sắc dân tộc. Tiếng cười rộn rã, những vòng tay thân ái và những cuộc gặp gỡ sau bao năm xa cách đã làm cho Hội Chợ Đêm không chỉ là một sinh hoạt văn hóa, mà còn là một ngày đoàn viên của đại gia đình Lam. Đó chắc chắn sẽ là những kỷ ức đẹp, lưu lại rất lâu trong trái tim của mỗi người.

Lễ khai mạc Lễ Hội được long trọng cử hành với sự quang lâm chứng minh của hơn hai mươi vị Chư Tôn Đức cùng đông đảo quan khách. Hình ảnh tất cả cùng chụp tấm ảnh lưu niệm trước cổng Lễ Hội cao lớn, được thiết kế công phu, uy nghi với rừng cờ Hoa Sen Trắng tung bay hai bên lối vào đã trở thành biểu tượng đẹp của ngày hội lớn.

Lễ Hội năm nay đã quy tụ hơn **800 huynh trưởng, đoàn sinh và phụ huynh** từ khắp nơi trở về dưới mái nhà Lam. Hàng trăm màu áo Lam cùng hội tụ, cùng sinh hoạt, tu học và sẻ chia đã tạo nên một bầu không khí chan hòa tinh thần, để lại niềm xúc động và hạnh phúc lớn lao cho tất cả chúng ta.

Đặc biệt, các chương trình thi đua **Phật Pháp, Hội Luận và Reflection Arts** đã diễn ra trong bầu không khí sôi nổi, hào hứng và đầy cảm hứng. Các em đoàn sinh đã thể hiện tinh thần học hỏi, khả năng tư duy, sáng tạo và sự tự tin trong việc trình bày những hiểu biết Phật pháp cũng như những suy tư của mình về cuộc sống. Những sân chơi ấy không chỉ mang lại niềm vui, mà còn khơi dậy tinh thần cầu học, tinh thần đồng đội và niềm tự hào được là người đoàn sinh Gia Đình Phật Tử.

Song song đó, các Workshop với nhiều chủ đề thiết thực về giáo dục, nghệ thuật lãnh đạo, phương pháp tu học và định hướng phát triển tổ chức đã thu hút đông đảo huynh trưởng và đoàn sinh tham dự. Những buổi chia sẻ chân thành, những kinh nghiệm thực tiễn cùng nhiều ý tưởng mới đã mang lại nhiều lợi lạc, mở ra những hướng đi tích cực cho công tác giáo dục và đào luyện huynh trưởng trong giai đoạn mới.

Đêm văn nghệ chủ đề Kỷ niệm 50 năm được dàn dựng công phu với những tiết mục ca, múa, nhạc và hoạt cảnh đặc sắc, đậm đà bản sắc văn hóa dân tộc và tinh thần Phật giáo. Đặc biệt những hoạt cảnh sống động đưa người xem đi ngược dòng thời gian, nhìn lại hành trình năm mươi năm xây dựng và phát triển của Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hoa Kỳ, từ những ngày đầu gian khó đến một tổ chức vững mạnh như hôm nay.

Những vũ khúc hồn nhiên nhưng đầy sáng tạo của các em ngành Oanh, ngành Thiểu, cùng những tiết mục của các anh chị huynh trưởng từ lớp trẻ đến các bậc lão thành đã nhận được những tràng pháo tay không dứt. Đó không chỉ là sự tán thưởng dành cho tài năng, mà còn là niềm xúc động, niềm tự hào và niềm tin vào sức sống mãnh liệt của con đường Hoa Sen Trắng. Dẫu đêm

Especially memorable were the graceful young men and women dressed in elegant áo dài, simple áo bà ba, and colorful traditional Vietnamese attire, creating a scene rich in cultural beauty and national identity. The joyful laughter, warm embraces, and heartfelt reunions transformed the Night Market into far more than a cultural event—it became a true family reunion for our entire Lam community. These precious memories will undoubtedly remain in our hearts for years to come.

The Opening Ceremony was solemnly graced by the presence of more than twenty distinguished members of the Venerable Sangha, together with numerous honored guests. The commemorative photograph taken before the magnificent festival entrance—beautifully designed and lined with rows of fluttering White Lotus flags representing our local BYA - captured a truly inspiring image of unity and pride.

This year's Celebration brought together more than **800 leaders, youth members, and parents** from throughout the United States. Seeing hundreds of Lam uniforms gathered in one place to learn, practice, celebrate, and reconnect filled all of us with profound joy and gratitude.

Among the most inspiring highlights were the **Buddhist Studies Competitions, Panel Discussions, and Reflection Arts presentations**, all of which were conducted in an atmosphere of enthusiasm, creativity, and genuine inspiration. Our youth members demonstrated remarkable curiosity, critical thinking, creativity, and confidence as they shared both their understanding of the Dharma and their reflections on everyday life. These programs were not only educational but also nurtured a love of learning, teamwork, leadership, and pride in being members of VBYA.

Likewise, the workshops covering leadership development, Buddhist education, teaching methods, and organizational growth attracted enthusiastic participation from leaders and youth alike. Through open dialogue, practical experience, and the exchange of fresh ideas, these sessions offered valuable insights and meaningful direction for strengthening our educational mission and leadership development in the years ahead.

The 50th Anniversary Cultural Performance was another unforgettable highlight. Beautifully produced with music, dance, drama, and historical reenactments, the program celebrated both Vietnamese cultural heritage and Buddhist values. Through moving performances, the audience journeyed back through fifty years of our Association's history—from its humble beginnings to the vibrant organization we proudly celebrate today.

The joyful dances performed by our Children, Teen and leader members representing every generation—from our youngest members to our senior mentors—received enthusiastic applause throughout the evening. These performances reflected not only artistic talent but also the enduring vitality of the

hôm ấy tiết trời bất chợt se lạnh, nhưng ngọn lửa Tình Lam vẫn bùng sáng, sưởi ấm biết bao trái tim.

Trước những thành tựu tốt đẹp ấy, chúng tôi xin thành kính tri ân toàn thể huynh trưởng và đoàn sinh **Miền Quảng Đức** đã tận tâm đảm nhận trọng trách đăng cai và yểm trợ Đại Hội, Lễ Hội với tinh thần trách nhiệm, sự hy sinh và lòng tận tụy trong suốt nhiều tháng trời chuẩn bị. Chúng tôi cũng chân thành cảm ơn quý anh chị huynh trưởng **Miền Thiện Minh**, cùng **tất cả các Miền và đơn vị** trên toàn quốc đã không ngần ngại chung vai góp sức vì sự thành công của sự kiện lịch sử này.

Xin cảm niệm công đức của tất cả những anh chị em đã âm thầm cống hiến phía sau hậu trường. Mỗi ý tưởng, mỗi bàn tay, mỗi giọt mồ hôi, mỗi giờ phút hy sinh đều đã góp phần làm nên một Đại Hội và một Lễ Hội thành công viên mãn. Thành quả ấy là kết tinh của tinh thần đoàn kết, của tình Lam và của lý tưởng phụng sự mà biết bao thế hệ huynh trưởng đã gìn giữ suốt năm mươi năm qua

Quý anh chị huynh trưởng và toàn thể Lam Viên thân mến,

Đại Hội đã khép lại. Lễ Hội cũng đã kết thúc. Nhưng hành trình của chúng ta chỉ vừa mở sang một chương mới.

Trọng trách mà Đại Hội giao phó không chỉ dành riêng cho Ban Hướng Dẫn Trung Ương nhiệm kỳ XII, mà là trách nhiệm chung của mỗi người đang khoác trên mình màu áo Lam. Tương lai của tổ chức sẽ không được quyết định bởi một vài cá nhân, mà được kiến tạo từ sự dẫn thân, đoàn kết và phụng sự của hàng ngàn trái tim cùng chung một lý tưởng.

Chúng ta đang bước vào một giai đoạn mới với nhiều cơ hội nhưng cũng không ít thách thức. Thế hệ trẻ hôm nay lớn lên trong một xã hội chuyển biến rất nhanh, với vô vàn lựa chọn và sức hút của đời sống hiện đại. Vì vậy, chúng ta phải biết giữ vững cội nguồn nhưng không ngừng đổi mới; giữ gìn lý tưởng Hoa Sen Trắng nhưng mạnh dạn chuyên hóa phương pháp giáo dục; trân quý truyền thống nhưng biết vận dụng những thành tựu của khoa học, công nghệ và trí tuệ nhân tạo để nâng cao hiệu quả tu học, giáo dục và điều hành tổ chức. Chúng ta cần xây dựng những phương tiện thiện hảo, những chương trình sinh hoạt sinh động, gần gũi với tuổi trẻ để các em tìm thấy niềm vui, ý nghĩa và con đường phát triển tâm linh ngay trong đời sống hằng ngày.

Chúng tôi tha thiết kêu gọi toàn thể quý anh chị huynh trưởng hãy tiếp tục thắp sáng ngọn đuốc lý tưởng trong chính mình. Hãy đoàn kết hơn, lắng nghe nhau nhiều hơn, bao dung với nhau nhiều hơn và cùng nhau xây

White Lotus spirit. Although the desert night unexpectedly turned cold, the warmth of Lam fellowship shone brightly, filling every heart with gratitude and inspiration.

On behalf of the Central Executive Board, we extend our deepest appreciation to all leaders and members of **Quảng Đức Region**, whose tireless dedication, sacrifice, and months of preparation made this Convention and Celebration possible. We also express our heartfelt gratitude to our brothers and sisters from **Thiện Minh Region**, as well as **every Region and local BYA** across the country, for working together with unity and generosity to ensure the success of this historic event.

We also wish to recognize the countless volunteers who worked quietly behind the scenes. Every idea, every helping hand, every drop of sweat, and every hour of devoted service contributed to the success of these memorable events. Together, they stand as a testament to the spirit of unity, Lam fellowship, and selfless service that generations of leaders have faithfully preserved over the past fifty years.

Dear Brothers and Sisters in Leadership, and beloved members of our Lam family,

The Convention has concluded. The Celebration has come to an end. Yet, in truth, our journey is only beginning a new chapter.

The responsibility entrusted by the Convention does not belong solely to the newly elected Central Executive Board. It belongs to every individual who proudly wears the LAM uniform. The future of our organization will not be shaped by a handful of leaders, but by the dedication, unity, and compassionate service of thousands of hearts sharing one common ideal.

As we enter this new era, we are presented with both tremendous opportunities and significant challenges. Today's young people are growing up in a rapidly changing world filled with countless distractions and possibilities. Therefore, we must remain firmly rooted in our traditions while embracing meaningful innovation; preserve the ideals of the White Lotus while renewing our educational methods; honor our heritage while wisely applying advances in science, technology, and artificial intelligence to strengthen our educational mission and organizational leadership.

Above all, we must continue creating skillful and engaging learning experiences that help young people discover joy, purpose, and spiritual growth in their daily lives.

We earnestly invite every Brother and Sister Youth Leaders to keep the torch of our ideals burning brightly within your own heart. Let us deepen our unity, listen to one another with greater openness, practice greater compassion, and work together to create a nurturing environment filled with wisdom, kindness, and joy for the generations who will follow us.

May the spirit of this Convention and Anniversary Celebration continue long after these memorable days have passed. May it

dựng một môi trường tu học tràn đầy tình thương, trí tuệ và niềm vui cho thế hệ kế thừa.

Ước mong rằng tinh thần của Đại Hội và Lễ Hội sẽ không chỉ dừng lại ở những ngày hội ngộ, mà sẽ trở thành nguồn cảm hứng để mỗi đơn vị, mỗi Miền và mỗi người huynh trưởng đổi mới chính mình, làm mới sinh hoạt, làm mới phương pháp giáo dục và tiếp tục truyền cảm hứng cho thế hệ trẻ tự hào khoác lên mình màu áo Lam.

Ban Hướng Dẫn Trung Ương luôn trân trọng lắng nghe mọi ý kiến xây dựng và những đóng góp chân thành của toàn thể Lam viên. Chúng tôi tha thiết mong mỗi tất cả chúng ta sẽ tiếp tục nắm chặt tay nhau, cùng chung một chí nguyện, xây dựng Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hoa Kỳ ngày càng đoàn kết, vững mạnh và phát triển bền vững, để lý tưởng Hoa Sen Trắng mãi mãi được trao truyền cho các thế hệ mai sau.

Xin nguyện cầu mười phương chư Phật gia hộ cho toàn thể quý anh chị huynh trưởng, các em đoàn sinh cùng gia quyến luôn được thân tâm thường an lạc, Bồ-đề tâm kiên cố, tinh tấn trên con đường tu học và phụng sự.

Thân ái trong tình Lam.

inspire every Region, every local BYA, and every leader to renew themselves, revitalize their programs, strengthen Buddhist education, and encourage more young people to proudly wear the Lam uniform.

The Central Executive Board remains committed to listening with humility to the constructive ideas and heartfelt contributions of every member of our Lam family. Together, let us continue walking hand in hand, united in purpose, to build a stronger, more compassionate, and more vibrant Vietnamese Buddhist Youth Association in the United States, ensuring that the ideals of the White Lotus will continue to flourish for generations to come.

May the blessings of the Triple Gem always protect and guide all Brothers and Sisters Youth Leaders, our youth members, parents, and families. May you enjoy peace, good health, steadfast Bodhicitta, and unwavering diligence on the path of learning, practice, and selfless service.

With warmest regards in the spirit of Lam Fellowship.

GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VIỆT NAM TẠI HOA KỲ

ĐẠI HỘI HUYNH TRƯỞNG LẦN THỨ 12 & LỄ HỘI 50 NĂM

XÂY DỰNG & PHÁT TRIỂN THÀNH CÔNG VIÊN MÃN

Nhật Lực Lê Khắc Long

Cuối tuần qua, tại Thiền Viện Chân Nguyên, Adelanto, California, Đại hội Huynh trưởng toàn quốc lần thứ 12 và lễ hội kỷ niệm 50 năm dựng xây phát triển đã thành công tốt đẹp, hơn 800 Anh Chị Em Áo Lam trong đó gần có 300 Đại biểu trên toàn quốc Hoa Kỳ về mừng đại hội và lễ hội dưới sự chứng minh của hơn 50 Chư Tôn Đức Tăng Ni đã trải qua 4 ngày dài từ ngày 25 tới ngày 28 tháng 6, năm 2026.

Nửa thế kỷ trôi qua, dài cho một đời người, nhưng không dài cho sự hình thành và thăng tiến của tổ chức GDPT hải ngoại. Tổ chức GDPT Việt Nam trong môi trường đa văn hóa, nhiều tôn giáo khiến mọi người có sự lựa chọn. Nếu GDPT không nhìn thẳng vào thực trạng, không đối diện với những khó khăn thật sự, không đổi mới phương pháp, thì tổ chức sẽ khó thực hiện được mục đích và lý tưởng tại Hoa Kỳ. Sự tiếp nối trường tồn là trách nhiệm chung.

Chiều thứ Năm, ngày 25 tháng 6, sau nghi thức niệm Phật cầu gia bị, chào Phật Tử kỳ, đại hội BHDTU đã Tri ân những dấu chân của quý Anh Chị lớn đã dẫn thân trên dặm đường của Tổ Chức từ lúc mới ươm mầm tại Hoa Kỳ 50 năm trước. Đại hội sau khi đi qua 2 khoảng đại đầu tiên Báo Cáo Sinh Hoạt Phật Sự - Chia sẻ những khó khăn, thuận lợi của 4 Miền Tịnh Khiết, Quảng Đức, Thiện Minh, Thiện Hoa và cùng Liên Đoàn Huệ Năng. Đặc biệt Khoảng Đại II – Tu Chính Nội Quy – Quy Chế, phần sôi nổi nhất

luận bàn, đổi thay một vài điều thích nghi với giai đoạn tân tiến hiện tại, gìn giữ văn hoá, Đạo Pháp trên đường sen trắng, tuy nhiên đã không có đủ thời gian nên phải tiếp diễn hôm sau.

Chiều xuống vội. Khai mạc Đại hội Huynh Trưởng GDPT Việt Nam tại Hoa Kỳ với sự có mặt gần 300 Đại biểu trên khắp Hoa Kỳ dưới sự chứng minh:

- HT. Thích Trí Huệ - Chùa Phổ Đà, Santa Ana.
- HT. Thích Nguyên Hạnh - Chùa Việt Nam, Houston Texas.
- HT. Thích Thông Hải - Chùa Bảo Quang, Santa Ana.
- HT. Thích Pháp Trí - Linh Quang, Lincoln, NE
- HT. Thích Từ Lực - Chùa Phổ Từ, Bắc California
- HT. Thích Hạnh Tuyên - Chùa Balamatda
- HT. Thích Liễu Nguyên - Chùa Diệu Pháp Liên Hoa, CA
- HT. Thích Huệ Phúc - Trụ Trì TTTH Thích Quảng Đức
- SB. Thích Nữ Đồng Kính - Viện Chủ Thiền Viện Vô Ưu, San Jose, CA
- SC. Thích Nữ Phổ Tường - Trụ Xứ Thiền Viện Vô Ưu, San Jose, CA
- SC. Thích Nữ Khánh Trí - Trụ Xứ Thiền Viện Vô Ưu, San Jose, CA

Trong phần Đạo từ của Đại hội, Hoà Thượng Thích Từ Lực nói:

Phụng sự Lý tưởng, phụng sự tổ chức GDPT, đem Đạo vào đời, lợi lạc khi có sự đoàn kết, thương yêu, cải tiến để xây dựng căn nhà Lam, tay bắt mặt mừng. Tay bắt trong ý thức cùng nhau gắn bó vì Đạo Pháp, vì đàn em của mình, vì tương lai của GDPT. Nhiều khó khăn, dầu vật đổi sao dời, mình vẫn còn có nhau.

Đêm về khuya, Chân Nguyên tháng 6 không khí mát

địu, tất cả đều lắng xuống, những xô xao cũng lặng lẽ, thế gian cũng vỗ về những chương duyên. Đêm lễ Thọ cấp nền truyền nên, tâm truyền tâm, tụng Thủ Lăng Nghiêm. Cấp Dũng cao nhất trong tổ chức GDPT được gắn lên vai:

- HTr. Tâm Nghĩa Lê Viết Đắc – Liên Đoàn Cựu Huynh Trưởng Huệ Năng
- HTr. Thiện Hải Đoàn Mãn – BHD Miền Tịnh Khiết

Thứ Sáu, khoáng đại III nói thảo luận về Định Hướng Tương Lai của GDPTVN-HK. Thảo Hoạch Đề Án Phật sự ngắn hạn, đặc biệt Khoáng Đại IV – Công Cử Thành Phần Lãnh Đạo BHDTU nhiệm kỳ 12 sôi nổi, hội họp trong từng phiếu bầu. Đại hội tìm được người xứng đáng đủ Từ Bi - Trí Tuệ để đi tiếp con đường Sen trắng, chúc mừng:

- Trưởng Ban Hướng dẫn Trung Ương GDPT VN tái đắc cử : HTr Tâm Giác Tâm Đặng Văn Thành
- Phó Trưởng Ban Quản Trị & Điều Hành: HTr Diệu Lan Đặng Xuân Hương
- Phó Trưởng Ban Nghiên Cứu & Huấn Luyện: HTr. Đức Tuệ Bùi Lê Tuấn
- Phó Trưởng Ban Truyền Thông & Xã Hội: HTr. Nguyễn Dũng Lê Đình Du
- Tổng Thư Ký, Tổng Thủ Quỹ, Ủy viên nội vụ đều được lưu nhiệm

4 giờ chiều cùng ngày, lễ hội 50 năm dựng xây và phát triển được mở ra. Thiền viện phủ kín bóng người. Thủ tục ghi danh được tiến hành, hơn 800 Anh chị em Huynh trưởng và đoàn sinh dựng trại, chuẩn bị cho một ngày mới. Một ngày không như mọi ngày: khai mạc Lễ hội 50 năm GDPT VN tại Hoa Kỳ: Dựng xây và phát triển

Màn đêm phủ xuống, lễ hội ẩm thực do các đơn vị trong Ban Hướng Dẫn Miền Quảng Đức đảm nhiệm, đã cuốn hút những cánh chim Lam từ bốn phương hội tụ về, “cảm giác về đây giống như về lại quê nhà”, mở màn hội chợ sôi động với các Đoàn Lân MQĐ hoà lẫn tiếng pháo rộn rã kéo dài. Trưởng BHD MQĐ đã giới thiệu các món ăn ngon, mang hương vị quê hương như bánh lọc, bánh nậm, bánh đúc, bún Huế chay, xôi chè... xen kẽ với các gian hàng trò chơi dân gian. Một chương trình Văn nghệ bỏ túi trên sân khấu hoành tráng nhất từ trước tới nay với phần điều hợp của các Ủy Viên Văn Mỹ Nghệ kéo dài tới nửa đêm. Âm thanh vắng mặt nhường quyền cho bóng đêm.

Thứ 7 khai mạc mừng lễ hội 50 năm dựng xây và phát triển có trên 800 Huynh Trưởng và Đoàn sinh tại Hoa Kỳ trang nghiêm cung thỉnh trên 30 Chư Tăng Ni, Hội đồng Giáo Phẩm chứng minh, lễ khai mạc hoành tráng nhất với phần điều hợp chương trình do Huynh Trưởng Quảng Tịnh Nguyễn Chí Thanh - Tổng Thư Ký và Huynh Trưởng Diệu Thủy Chiêm Thị Hồng Thu - Tổng Thủ Quỹ BHD Trung Ương đảm nhiệm.

Về phía Chư Tôn Đức Tăng Ni, chúng tôi thấy có sự quang lâm của:

1. HT. Thích Đăng Pháp - Thiền Viện Chân Nguyên, Adelanto
2. HT. Thích Viên Lý - Chủ Tịch Hội Đồng Điều Hành Tăng Đoàn Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Tại Hoa Kỳ
3. HT. Thích Chơn Trí - Phó Chủ Tịch kiêm TTK HĐ Giáo Phẩm Tăng Đoàn GHPGVNTN Hải Ngoại tại Hoa Kỳ
4. HT. Thích Minh Mẫn - Viện chủ Chùa Huệ Quang, Santa Ana
5. HT. Thích Nguyên Hạnh - CVGH BHD Trung Ương GDPTVN Tại Hoa Kỳ
6. HT. Thích Trí Tuệ - Chủ Tịch HĐĐH Tổng Hội PGVN Tại Hoa Kỳ
7. HT. Thích Pháp Trí - CVGH BHD TƯ GDPTVN Tại Hoa Kỳ
8. HT. Thích Thông Hải - Viện Chủ Chùa Bảo Quang, Santa Ana.
9. HT. Thích Từ Lực - CVGH BHD TƯ GDPTVN Tại Hoa Kỳ
10. HT. Thích Pháp Tánh - Viện Chủ Tu Viện Hoa Nghiêm, Santa Ana.
11. HT. Thích Quảng Mẫn - Viện Chủ Tịnh Thất Bát Nhã, Westminster
12. HT. Thích Nguyên Huy - Viện Chủ Thiền Thất Liên Trì, Westminster,
13. HT. Thích Thiện Long - TTK Hội Đồng Điều Hành GHPGVNTN Hoa Kỳ
14. HT. Thích Nguyên Nguyên - Trú Xứ Chùa Bồ Đề Phật Quốc, Santa Ana
15. TT. Thích Hạnh Tuyên - Trụ Trì Chùa Ba La Mật Đa, Stockton
16. TT. Thích Huệ Phúc - Trụ Trì TTHLTH Thích Quảng Đức, San Bernardino
17. TT. Thích Minh Hải - Trụ Trì Chùa Việt Nam, Los Angeles
18. TT. Thích Nhật Thành - Trụ Trì Chùa Hải Tạng,
19. TT. Thích Minh Phước - Trú Xứ Chùa Việt Nam, Sugar Land-Texas
20. TT. Thích Thường Tịnh - Trụ Trì Chùa Phật Tổ, Long Beach
21. TT. Thích Trí Mẫn - Trụ Trì Chùa Viên Quang, San Marcos
22. TT. Thích Tâm Hỷ - Cố Vấn Giáo Hạnh BHD Miền Thiện Hoa
23. TT. Thích Hồng Trí - Trụ Trì Chùa Việt Nam, Pasco, Washington
24. TT. Thích Quảng Mẫn - Trụ Trì Tịnh Thất Bát Nhã, California
25. TT. Thích Thiện Phước - Chùa Giác Nguyên, California
26. TT. Thích Hạnh Đắc - Trú Xứ Thiền Viện Chân Nguyên, Adelanto,
27. TT. Thích Liễu Nguyên - Trụ Trì Thiền Viện Diệu Pháp Liên Hoa, CA
28. TT. Thích Đạo Chơn - Trụ Trì Chùa Phổ Đà, Santa Ana
29. ĐĐ. Thích Tuệ Thành - Trú Xứ Chùa Phổ Đà, Santa Ana
30. ĐĐ. Thích Nhật Thành - Trú Xứ Chùa Phổ Đà, Santa Ana
31. ĐĐ. Thích Thiên Tuệ - Trú Xứ TTHLTH Thích Quảng Đức
32. NT. Thích Nữ Tín Liên - Viện Chủ Tịnh xá Ngọc Hòa, San Jose, CA
33. SB. Thích Nữ Đồng Kính - Viện Chủ Thiền Viện Vô Ưu, San Jose, CA
34. SC. Thích Nữ Khánh Trí - Trú Xứ Thiền Viện Vô Ưu, San Jose, CA
35. SC. Thích Nữ Phổ Tường-Trú Xứ Thiền Viện Vô Ưu, San Jose, CA
36. SC. Thích Nữ Khánh An - Trụ Trì Trúc Lâm Chân Viên Thiền Thất, CA

Về GDPT, quan khách, truyền thông báo chí có:

1. HTr. Nguyễn Thuyết Nguyễn Minh Thi - PTB BHD GDPTVN tại Hoa Kỳ cùng các Thành Viên
2. Trưởng Nguyễn Trí Tuệ - TTK Hội Đồng Trung Ương - Hướng Đạo Việt Nam (HĐTU-HĐVN)
3. Trưởng Nguyễn Tammy - UV Đại Diện Miền Tây Nam Hoa Kỳ/Miền Trưởng HĐTU-HĐVN
4. Trưởng Hồ Đăng - UV Liên Lạc & Phát Triển Hướng Đạo Trưởng Niên HĐTU-HĐVN
5. HTr. Như Không Võ Văn Phú - Trưởng Ban BCH Ái Hữu GDPT Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại và Ban Viên
6. Ông Nguyễn Văn Mùi - Phóng Viên báo Calitoday, San Jose, CA
7. Lê khắc Long - phóng viên Vietamerica, CA

Diễn văn khai mạc HTr Tâm Giác Tâm, Trưởng BHD TƯ có đoạn nói:

“Tri ân Chư Tôn Đức Tăng Ni quang lâm chứng minh cho Lễ hội thành lập và xây dựng gia đình Phật tử Việt Nam tại Hoa Kỳ xây dựng là nguồn khích lệ lớn lao cho chúng con, quý Ngài là nguồn năng lượng lớn lao cho chúng con, dẫn đường để tổ chức chúng con tiếp tục bước chân con đường giáo dục tuổi trẻ theo tinh thần Phật giáo. Chúng tôi chào mừng quý vị quan khách quý vị đoàn thể, cùng toàn thể Lam viên từ khắp nơi trên Hoa Kỳ đã vượt đường sá xa xôi trở ngại trở về hội tụ, quý vị đã làm cho ngày hội hôm nay trở thành ngày hội thiêng liêng khẳng định sức sống bền bỉ của gia đình Lam trong suốt nửa thế kỷ qua, xin biết ơn và tự hào sâu sắc ACE đã trải qua muôn vàn nhọc nhằn gian khó trên vùng đất mới giữa những bờ ngõ trong hoàn cảnh tha hương đầy khó khăn bằng niềm tin vào lý tưởng của Hoa sen trắng với ý chí kiên cường, vững tiến đến tương lai, đây là nơi nương tựa tinh thần để tìm thấy đời sống an vui tự tại và hạnh phúc đích thực”

BTC đã tri ân Hoà Thượng Viện Chủ Thiền Viện Chân Nguyên đã Từ bi cho phép sử dụng đạo tràng này cho 2 sự kiện quan trọng, đồng thời tri ân đến công sức, tâm huyết của rất là nhiều Anh Chị lớn.

Hoà Thượng Thích Viên Lý trong bài phát biểu nói:

“50 năm cuộc hành trình dài, bằng năng lực của nhiều thế hệ gìn giữ tổ chức Gia Đình Phật Tử trường tồn và phát triển. Cảm ơn tất cả Anh Chị Huỳnh Trưởng.”

Hòa thượng Thích Chơn Trí chuyển tải thông điệp truyền thừa Đạo Pháp, sự đồng hành không thể thiếu GDPT. Tổ chức được Lễ hội quy mô như ngày hôm nay không thể thiếu vắng những sự bền bỉ hy hiểm của các Anh Chị Huỳnh trưởng tiền bối bao nhiêu thế hệ nhẫn nại vượt qua, bao nhiêu khó khăn mới có được. Thầy xin hoan hỉ tán thán công đức ấy của tất cả. Nhân đây ngưỡng mong Chư Đức tăng ni hiện diện trong đại lễ ngày hôm nay cũng như các Từ viện khắp nơi cố tạo điều kiện tốt nhất cho các sinh hoạt gia đình Phật tử tại địa phương, đây là nơi nương náu, là tổ ấm của những cánh chim Lam tìm về nguồn. Phật giáo cũng chính là tương lai của đạo Phật Việt Nam vậy.

Hoà Thượng Thích Minh Mẫn, Chùa Huệ Quang California, nhắc lại một giai đoạn thăng trầm và khuyên:

“thân thiết nhiều hơn, hiểu nhau nhiều hơn, đoàn kết nhiều hơn”.

Hướng Đạo Trưởng Niên HĐTU-HĐVN cũng góp lời chúc mừng đến GDPTVN tại Hoa Kỳ.

Chụp hình lưu niệm sau lễ khai mạc trước cổng Đại Hội BHD TU rất hoành tráng chứng tỏ khối yểm trợ đã làm việc hết mình. Lễ hội tiếp tục với các tiết mục thi đua Phật Pháp, Thiền Tập, Nghi Lễ cơ bản trong GDPT, cách thức sử dụng và thỉnh các Pháp cụ, Trau Dồi Kỹ Năng Sinh Hoạt, workshop tương tác theo đội nhóm. Người tham gia sẽ được thử thách với những kịch bản khủng hoảng đầy áp lực lấy cảm hứng từ thực tế — từ việc sự kiện đổ bể vào phút chót cho đến những xung đột nội bộ bất ngờ. Với quỹ thời gian có hạn, các đội phải cùng nhau hợp tác, lên chiến thuật và đưa ra những giải pháp sáng tạo ngay tại chỗ thật hào hứng sôi nổi giữa 4 Miền. Nhằm giúp Huỳnh Trưởng trang bị những kỹ năng căn bản trong việc hướng dẫn đoàn sinh trong các lớp học Phật Pháp, Việt Ngữ, và Hoạt Động Thanh Niên. Nội dung tập trung vào phương pháp giảng dạy hiệu quả, quản lý lớp học, xây dựng bài giảng sinh động, cùng cách tạo môi trường học tập và tu học tích cực cho các em. Qua các hoạt động thực hành và chia sẻ kinh nghiệm hầu giúp Huỳnh Trưởng tự tin hơn trong vai trò truyền đạt kiến thức và nuôi dưỡng thế hệ trẻ trong Gia Đình Phật Tử. Hướng dẫn cách thức xây dựng một cương lĩnh, tầm nhìn và sứ mệnh vững chắc để định hướng phát triển bền vững cho một đơn vị GDPT. Nội dung cốt lõi của khóa học sẽ xoay quanh việc thấu hiểu và áp dụng hệ giá trị lãnh đạo của người Huỳnh Trưởng:

*Lấy Phật pháp làm nền tảng
Lấy giáo dục làm phương tiện
Lấy lòng từ bi phục vụ làm lý tưởng.*

Đêm thứ Bảy, không khí lạnh phủ xuống, Văn Nghệ Mừng Đại Hội & Lễ Hội được mở màn với hơn 20 tiết mục từ khắp Hoa Kỳ biểu dương tài năng, những tiết mục kịch đã khơi lại những giai đoạn ly tán, những ngày đầu tiên chấp chững bước đến Hoa Kỳ, những khó khăn luôn rình rập, chúng tôi thấy có những giọt nước mắt chột rơi, chứng tỏ nỗi lòng của người Việt trải qua nhiều giông bão, bên cạnh đó cũng bùng nổ những tiết mục đặc biệt của các đơn vị mạnh hấp dẫn từ đầu đến cuối, chương trình khép lại lúc 12 giờ với phần MC Phước Thừa, Nhật Lực và Tắc Minh.

Có những cánh chim Lam chạy qua vùng trí nhớ

Có những lời ca khuấy động cả tâm tư

50 năm, lắm vật đổi sao dời

Vẫn kiên định giữa muôn vàn nghịch cảnh

4 ngày dài đã đến lúc dần khép lại, Lễ Phát Nguyên Tân BHD TU trong Chánh điện trang nghiêm, công cử thành phần nhân sự. Lễ Bế Mạc được tiếp diễn, các em hồi hộp chờ gọi tên. Chúc mừng:

- Miền Quảng Đức đoạt giải nhất Thi Đua Phật Pháp (Dharma Olympiad)
- Thi Đua Hội Luận - GĐPT Speech Competition:
  1. Phan An-GĐPT phổ Hoà, MQĐ
  2. Nguyễn Minh Hoà Harvey -GĐPT Pháp Quang, MTK
  3. Mạc Tommy GĐPT Phổ Hoà, MQĐ
  4. Lê Chiu Phụng-GĐPT Pháp Quang, MTK
  5. Trần Nicole -GĐPT Phổ Hoà, MQĐ
  6. Nguyễn Phan Quỳnh Anh-GĐPT Pháp Quang, MTK
- Giải nhất Ngành Thanh và Huynh trưởng trẻ: em Kathleen - GĐPT Trúc Lâm, MTM
- Hoa Sen Trí Tuệ:
  - Melanie Orr and Vi Nguyen and Doan Thieu Nu GĐPT Trúc Lâm, MTM - Dance Choreography 13-17 year
  - Đức Tường Vivian Nguyễn và Ngành Thiếu GĐPT Tường Vân, MTH - Dance Choreography -18+ years old
  - Wilson Ho và Thieu Nam GĐPT Truc Lam - GĐPT Truc Lam, MTM - Film Production - 13-17 years old
  - Khanh Huyen Lam - GĐPT Truc Lam, MTM - Literature - 13-17 years old
  - Dana Chau - GĐPT Pháp Quang, MTK - Literature 18+ years old
  - Linh Mỹ Huỳnh - GĐPT Trúc Lâm Chicago, MTK - Photography 18+ years old
  - Khả Ngân Biên - GĐPT Chánh Đạo, MQĐ - Visual Arts 7-9 years old
  - Emma Nguyễn, Katelyn Lê và Anna Lê - GĐPT Pháp Vân, MQĐ - Visual Arts 10-12 years old
- Tinh Tấn Vượt Bậc
  - Natalie Tôn - GĐPT Pháp Vân, Mien Quang Duc - Dance Choreography -13-17 years
  - Cameron Huynh and Mason Huynh - GĐPT Trúc Lâm, MTM - Film Production - 13-17 years old
  - Diamond Huynh - GĐPT Pháp Quang, MTK - Literature 10-12 years old
  - Tracy Trịnh (Alex) - GĐPT Phổ Đà, MQĐ - Literature 13-17 years old
  - Kaitlyn Nguyen - GĐPT Pho Hien, MTK - Visual Arts - 7-9 years old
  - Nguyễn Bella - GĐPT Anoma, MTM - Visual Arts -10-12 years old
  - Hailey Lam - GĐPT Phổ Đà, MQĐ - Visual Arts 13-17 years old
- Công Đức Từ Tâm:
  - Gianna Vu - GĐPT Phổ Đà, MQĐ - Dance Choreography 13-17 years old
  - Evan Ng - GĐPT Truc Lam, MTM - Literature 7-9 years old
  - Winston Ho - GĐPT Truc Lam, MTM - Literature 10-12 years old
  - Harvey Nguyen - GĐPT Pháp Quang, MTK - Literature 13-17 years old
  - Vanessa Giang - GĐPT Phổ Đà, MQĐ - Literature 13-17 years old
  - Aria Campos - GĐPT Phổ Đà, MQĐ - Visual Arts 7-9 years old
  - Thiên Ân Newland - GĐPT Phổ Đà, MQĐ - Visual Arts 10-12 years old
  - Hana Nguyen - GĐPT Truc Lam, MTM - Visual Arts 13-17 years old

Có được thành quả như vậy đều cần mỗi người chung tay với tinh thần vô ngã:

Chiếc Thuyền Lam biển đời định hướng

Trên lối về chỉ một mà thôi

Tiếng yêu thương thấm thấu đã lâu rồi

Vì Dân tộc, Quê hương, Đạo pháp

Kết dây thân ái lưu luyến chia tay, những đóa Sen trở về đơn vị tiếp tục cuộc hành trình dẫn thân mang theo nhiều kỷ niệm đẹp, bất chợt nhìn lại, họ ngỡ như mới hôm nào mình vẫn bên nhau trên chiếc thuyền mong manh giữa đại dương. Họ cúi đầu tri ân đất nước Hoa Kỳ đã cưu mang.

Đạo Từ của HT. Thích Chơn Trí

Phó Chủ tịch Hội đồng Chứng Minh Tăng Đoàn GHPGVN tại Hoa Kỳ

Nam Mô Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật

- Kính bạch Chư Tôn Hòa Thượng, Chư Thượng Tọa, Đại Đức Tăng Ni Chứng Minh
- Kính thưa quý Huynh trưởng các Cấp từ Ban Tham Vấn, Ban Hướng Dẫn Trung Ương GDPT Việt Nam tại Hoa Kỳ, Các Ban Hướng Dẫn Miền cùng các đơn vị trực thuộc.
- Thưa quý đạo hữu

Thật vô cùng cảm niệm và hoan hỷ khi được quý đại diện Ban Hướng Dẫn đã thân chinh đến chùa Pháp Vân ngỏ lời cung thỉnh thầy tham dự Lễ Khai Mạc cho Đại Hội Huynh Trưởng và Lễ Hội 50 năm của GDPT toàn liên bang Hoa Kỳ, để sáng hôm nay, một buổi sáng đẹp trời ngôi Thiền Viện Chân Nguyên như một đóa Ưu Đàm rạng ngời tỏa ánh Từ Bi đón chào những cánh chim Lam từ muôn phương tựu về cùng nhau hát khúc hoan Ca sau hơn 50 năm xây dựng và phát triển.

Trọn nửa thế kỷ, thế sự thăng trầm vận nước nổi trôi, xuôi theo dòng người tị nạn, bao thế hệ Chư Tôn Đức Tăng Ni đã dẫn thân để mang ánh sáng ngọn Pháp Đăng của Đức Thế Tôn cứu khổ muôn loài, cũng từ đó ở Hoa Kỳ nói riêng và ở hải ngoại nói chung, hể nơi đâu có bóng dáng Hoàng Y của Chư Tăng Ni thì nơi ấy có Màu Lam cùng hiện diện hộ trì Chánh Pháp.

GDPT những đóa sen trắng tinh khiết đã, đang và mãi mãi là một sự đồng hành không thể thiếu trong công cuộc hoàng dương Chánh Pháp.

Để tổ chức được một Lễ Hội quy mô như hôm nay chắc rằng không thể thiếu vắng những sự bền bỉ hi hiến của các bậc trưởng bối qua bao thế hệ Huynh trưởng dày công tạo dựng nhần nại, vượt qua bao khó

khăn mới có được, Thầy xin hoan hỷ tán thán công đức ấy của quý Huynh trưởng, nhân đây ngưỡng mong quý Ngài (Chư Tôn Đức Tăng Ni hiện diện trong đại lễ hội này) cũng như ở các tự viện khắp nơi tạo điều kiện tốt nhất cho các sinh hoạt của GDPT tại địa phương như là nơi nương náu, là tổ ấm cho những Cánh Chim Lam tìm về bởi tuổi trẻ Phật Giáo cũng chính là tương lai của Phật Đạo vậy.

Ngưỡng nguyện ơn trên Chư Phật gia hộ quý Huynh Trưởng cùng Đoàn sinh luôn chân cứng đá mềm luôn nêu cao tinh thần Bi-Trí-Dũng, tinh tấn tu học để phụng sự Đạo Pháp và dân tộc.

Thầy xin chúc Đại Hội Huynh Trưởng và Lễ Hội 50 Năm Thành Tựu Viên Mãn .

Nam Mô Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật.

Đạo từ của HT. Thích Nguyên Hạnh

Viện Chủ Trung Tâm Phật Giáo Chùa Việt Nam

kiêm Cố Vấn Giáo Hạnh BHD Trung Ương GDPT tại Hoa Kỳ

Nhân dịp kết thúc Khoáng Đại IV - Công cử thành phần Tân Ban Hướng Dẫn, Nhiệm Kỳ 12

Người nhận lãnh trách nhiệm trong tổ chức Gia Đình Phật Tử Việt Nam, dù là Trưởng Ban Hướng Dẫn, hay dù chỉ là một Ủy viên hay một Phụ tá, tất cả đều có vai trò quan trọng như nhau. Chính vì vậy, khi công cử thành phần Ban Hướng Dẫn Trung Ương, dù chúng ta công cử vị trưởng ban, phó trưởng ban không thôi, hay công cử, thỉnh mời tất cả các ủy viên, chúng ta cần hết sức thận trọng và cần ý thức rằng tất cả sẽ là những bộ phận như trong cơ thể con người. Mỗi thành viên là một phần không thể tách rời của tập thể, vì vậy chúng ta phải tạo dựng một tập thể của những huynh trưởng cùng chung vai gánh vác trách nhiệm, hòa hợp với nhau, đồng tâm hiệp lực, nắm chặt tay nhau để cùng tiến bước.

Người Mỹ họ thường có một câu nói rất ý nghĩa:

"Bạn đừng đi trước tôi, vì chưa chắc tôi sẽ theo bạn. Bạn cũng đừng đi sau tôi, vì chưa chắc tôi sẽ dẫn đường cho bạn. Hãy đi bên cạnh tôi như người bạn đồng hành, hãy nắm tay nhau để cùng nhau đi tới."

Ban Hướng Dẫn Trung Ương Gia Đình Phật Tử Việt Nam cũng hãy làm như thế, không ai đứng riêng, không ai đứng trên, mà tất cả cùng nắm tay nhau để đi tới.

Từ hình ảnh và tinh thần ấy, chúng ta cần hiểu rằng mọi thất bại đều là thất bại chung của tập thể, và mọi thành tựu cũng là thành tựu chung của tập thể. Không ai thành công một mình, cũng không ai phải gánh vác trách nhiệm một mình.

Tôi hy vọng Ban Hướng Dẫn Trung Ương nhiệm kỳ mới sẽ là một tập thể đoàn kết, năng động và đầy nhiệt huyết; tiêu biểu được cho tổ chức Gia Đình Phật Tử Việt Nam, cùng nhau sẽ mở ra một trang sử mới cho Gia Đình Phật Tử Việt Nam.

Hãy mạnh dạn mở những cánh cửa mới. Đừng sợ mình bị sai sót. Từ những sai sót ta sẽ sửa lại cho đúng, những bước đi kế tiếp vững chắc hơn, chính đó sẽ là bài học quý giá giúp chúng ta thành công tốt đẹp hơn.

Người ta thường nói: **"No pain, no gain."** Không có nỗ lực thì không có thành quả; không trải qua thử thách thì không thể trưởng thành.

Vì vậy, đừng sợ khó khăn. Đừng e ngại thử thách. Cũng đừng vì những khác biệt của mỗi cá nhân mà lo lắng cho tổ chức. Mỗi thử thách đều là cơ hội để chúng ta lớn lên, mỗi khó khăn đều giúp chúng ta thêm bản lĩnh và trưởng thành hơn.

Tôi mong rằng Ban Hướng Dẫn mới sẽ là một tập thể xứng đáng với tinh thần của tuổi trẻ Việt Nam, xứng đáng với truyền thống cao đẹp của Gia Đình Phật Tử Việt Nam, riêng tại Hoa Kỳ đã trải qua hơn nửa thế kỷ, năm mươi năm hình thành và phát triển.

Mong rằng Đại Hội thành công tốt đẹp trong ý hướng như vậy. Xin cầu chúc Ban Hướng Dẫn nhiệm kỳ mới luôn đoàn kết, hòa hợp, phụng sự đạo pháp và dân tộc, tiếp nối sự nghiệp giáo dục của Gia Đình Phật Tử Việt Nam ngày càng phát triển bền vững.

Tóm Tắt Kết Quả

Đại Hội Huynh Trưởng Toàn Quốc kỳ XII & Lễ Hội mừng kỷ niệm 50 năm Xây Dựng và Phát Triển

Quảng Tịnh - TTK BHD TU

Nam Mô Bồn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật,

Kính bạch Chư tôn đức Tăng Ni, kính thưa quý anh chị;

Hai sự kiện mang tính lịch sử của Gia Đình Phật Tử Việt Nam Tại Hoa Kỳ: Đại Hội Huynh Trưởng Toàn Quốc kỳ XII và Lễ Hội mừng kỷ niệm 50 năm Xây Dựng và Phát Triển đã được lên đề án từ sau Đại Hội kỳ XI năm 2022. Hai sự kiện này được chính thức bắt đầu xúc tiến vào tháng 6 năm 2025. Bước đầu là tham khảo, chọn địa điểm cũng là một khó khăn lớn bởi nhu cầu về tiện nghi để đáp ứng số lượng lớn người tham dự. May thay được sự thương yêu của Hòa Thượng Viện Chủ Thiền Viện Chân Nguyên hoan hỷ bảo trợ.

Hai sự kiện này được sự quang lâm chứng minh của nhiều Chư Tôn Đức Tăng Ni và sự tham dự của 267 huynh trưởng đại biểu cùng khoảng trên 500 đoàn sinh và phụ huynh thuộc 49 phái đoàn về từ khắp nơi trên Hoa Kỳ. Bên cạnh đó, có sự tham dự của một số phái đoàn như BHD GDPT Bạn, Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam, cùng các phóng viên, nhà báo ở Nam Cali và Bắc Cali.

Chúng con/chúng tôi xin được trình lên Chư Tôn Thiền Đức và chia sẻ đến tất cả quý vị tóm tắt kết quả của hai sự kiện trên như sau:

Đại Hội Huynh Trưởng:

- Tổ chức 4 khoáng đại:
  - Báo cáo sinh hoạt, chia sẻ những thuận lợi và khó khăn của các BHD Miền, Liên Đoàn Huệ Năng, Trung Tâm Huân Luyện và Tu Học Thích Quảng Đức cũng như của toàn Ban Hướng Dẫn Trung Ương.
  - Tu chính Nội Quy và Quy Chế Huynh Trưởng. Điểm chính trong lần tu chính này là thay đổi cơ cấu Hội Đồng Chỉ Đạo và Giám Sát GDPTVN Tại Hoa Kỳ bằng Hội Đồng Cấp Dững.
  - Trình bày định hướng tương lai của Gia Đình Phật Tử Việt Nam Tại Hoa Kỳ và thảo hoạch 10 đề án cần thiết để thực hiện trong nhiệm kỳ XII tới.
  - Công cử thành phần lãnh đạo BHDTU/GDPTVN Tại Hoa Kỳ nhiệm kỳ thứ XII (2026–2030). Phần bầu cử đã diễn ra rất sôi nổi, phần kiểm phiếu cũng rất hồi hộp bởi số phiếu đếm cứ san sát giữa các đề cử viên, lúc lên lúc xuống trong các chức vụ Trưởng Ban và hai Phó Trưởng Ban Quản Trị - Điều Hành và Nghiên Cứu - Huân Luyện. Trong suốt hơn hai giờ, Đại Hội chỉ mới công cử được ba chức vụ trong Ban Thường Vụ. Bởi thì giờ không còn nhiều, Đại Hội đã đồng ý lưu nhiệm lại các chức vụ trong Ban Thường Vụ gồm PTB. Truyền Thông - Xã Hội, Tổng Thư Ký, Tổng Thủ Quỹ và Ủy Viên Nội Vụ. Các huynh trưởng đương nhiệm các chức vụ này đã hoan hỷ với sự tái tín nhiệm của Đại Hội. Riêng chức vụ Ủy Viên Tổ Kiểm Đại Hội, Đại Hội ủy thác cho Tân Ban Hướng Dẫn mời sau.
- Thành phần nhân sự lãnh đạo BHDTU/GDPTVN Tại Hoa Kỳ nhiệm kỳ XII:
  - Trưởng Ban: Htr. Tâm Giác Tâm Đặng Văn Thành
  - PTB. Quản Trị - Điều Hành: Htr. Diệu Lan Đặng Xuân Hương
  - PTB. Nghiên Cứu - Huân Luyện: Htr. Đức Tuệ Bùi Lê Tuấn
  - PTB. Truyền Thông - Xã Hội: Htr. Nguyên Dững Lê Đình Du
  - Tổng Thư Ký: Htr. Quảng Tịnh Nguyễn Chí Thanh
  - Tổng Thủ Quỹ: Htr. Diệu Thủy Chiêm Thị Hồng Thu
  - Phó Tổng Thư Ký 1: Htr. Mỹ Nguyên Lê Song Minh Tâm
  - Phó Tổng Thủ Quỹ: Htr. Diệu Minh Lý Tuyết Nga
- Tổ chức Lễ Dâng Nén Cầu Nguyên - Tưởng Niệm Chư Ân Sư, Thầy Tổ và đoàn viên quá cố.

- Tổ chức Lễ Thọ Cấp Dũng cho hai huynh trưởng vừa được tấn phong lên hàng huynh trưởng cấp Dũng: Htr. Tâm Nghĩa Lê Viết Đắc và Htr. Thiện Hải Đoàn Mẫn.

Lễ Hội kỷ niệm 50 năm:

- Tổ chức cuộc thi về Nghệ Thuật Phản Ánh GDPT cho đoàn sinh Oanh Vũ, Thiếu và Thanh nhằm khuyến khích tự quán chiếu (Encourage self-reflection), phát triển tư duy và cảm xúc (Developing thinking and emotions) và gắn kết tu học với nghệ thuật (Connecting study and art). Chương trình này được phát động từ tháng 12 năm 2025 đến tháng 5 năm 2026 và đã được các em tích cực tham gia, đóng góp các tác phẩm chia sẻ sự thực tập Phật pháp như: video clip trình diễn một tác phẩm múa, viết thơ văn, hình ảnh, phim tài liệu ngắn, bài hát và tranh vẽ.
- Tổ chức thi đua kiến thức Phật pháp và lịch sử Gia Đình Phật Tử dành cho đoàn sinh ngành Thanh, Thiếu và huynh trưởng trẻ. Cuộc thi này được tổ chức qua ba giai đoạn:
  - **Tại Đơn Vị:** Tổ chức cuộc thi để chọn hai em xuất sắc lên thi ở cấp Miền trong khoảng thời gian từ tháng 3 đến tháng 4 năm 2026.
  - **BHD Miền:** Tổ chức cuộc thi toàn Miền do các em xuất sắc từ các đơn vị trực thuộc gửi lên trong tháng 5 năm 2026. Trong cuộc thi ở cấp Miền sẽ chọn ra 6 em xuất sắc gửi lên thi vòng chung kết ở cấp Trung Ương.
  - Cuộc thi ở cấp Trung Ương được diễn ra tại đây ngày hôm qua, 27.6.2026. Các em xuất sắc đại diện các BHD Miền đã thi đấu rất hào hứng ở vòng bán kết giữa Miền Tịnh Khiết với Miền Thiện Minh và Miền Quảng Đức với Miền Thiện Hoa. Cuối cùng, các đội thắng ở vòng bán kết tranh giải vô địch ở vòng chung kết giữa đội Miền Tịnh Khiết và đội Miền Quảng Đức. Cuộc thi vòng chung kết vô cùng gay cấn. Trước câu hỏi cuối cùng, hai đội vẫn có số điểm bằng nhau. Rốt cuộc, đội Miền Quảng Đức trả lời đúng câu hỏi thứ 50 và đã thắng cuộc. Các em trong đội của Miền Quảng Đức sau đây: Phan An, Tommy Mac, Thịnh Gia Trân, Aaron Lộc Trần, Natalie Tôn, Alex Phạm
- Tổ chức Thi Đua Hội Luận dành riêng cho đoàn sinh ngành Thiếu, Thanh và huynh trưởng trẻ nhằm khuyến khích tinh thần học hỏi, trau dồi Phật pháp và rèn luyện kỹ năng tư duy phản biện, thuyết trình, đồng thời khơi nguồn những ý tưởng đột phá. Cuộc thi này được tổ chức qua hai giai đoạn: vòng Sơ Khởi và vòng Chung Kết.

Vòng Sơ Khởi đã được tổ chức tại địa phương và vòng Chung Kết tại Lễ Hội với kết quả là:

1. Ngành Thiếu:

- 🏆 1st Place: Phan An, GDPT Phổ Hòa
- 🥈 2nd Place: Nguyễn Minh Hòa Harvey, GDPT Pháp Quang
- 🥉 3rd Place: Mạc Tommy, GDPT Phổ Hòa & Lê Chiu Phụng, GDPT Pháp Quang

2. Ngành Thanh và Huynh Trưởng:

- 🏆 1st Place: Nguyễn Hoàng Trinh Kathleen, GDPT Trúc Lâm Thiện Minh
- 🥈 2nd Place: Võ Bryan, GDPT Chánh Hạnh

- Tổ chức cuộc Liên Hoan mừng Lễ Hội với các gian hàng thực phẩm, trò chơi dân gian, múa lân, đốt pháo, v.v. Chiều thứ Sáu, sau khi Lễ Tưởng Niệm và Cầu Nguyện kết thúc đông đảo anh chị em và phụ huynh thay trang phục truyền thống cùng đi lễ hội. Mọi người mặc trang phục đẹp với nhiều màu sắc rực rỡ tạo nên một khung cảnh Lễ Hội vô cùng nhộn nhịp. Vừa vui chơi vừa thưởng thức các món ăn như bánh bột lọc, bún, bánh xèo, v.v. và nhiều món giải khát do các Đơn Vị thuộc BHD Miền Quảng Đức chuẩn bị thật tuyệt vời. Bên cạnh đó, một chương trình văn nghệ giúp vui diễn ra đã tạo cho buổi Lễ Hội càng thêm vui nhộn.
- Tổ chức workshop với nhiều đề tài hấp dẫn cho mọi lứa tuổi như: Múa Lân, Phương Pháp Dạy Múa Hiệu Quả, Leadership under Pressure, Cương lĩnh Lãnh đạo trong GDPT, Sức khỏe Toàn diện, chia sẻ thiền tập, giảng dạy... đã thu hút rất nhiều sự tham gia của các em đoàn sinh cũng như huynh trưởng và phụ huynh.
- Tổ chức chương trình văn nghệ chào mừng Đại Hội và Lễ Hội. Chương trình bao gồm các tiết mục đặc sắc do các đơn vị thuộc bốn Miền và Liên Đoàn Huệ Năng mang về đóng góp.
- Lễ Khai Mạc Lễ Hội 50 năm được long trọng tổ chức với sự quang lâm chứng minh của hơn 20 Chư Tôn Đức Tăng Ni và rất đông quan khách cùng các phái đoàn BHD Hoa Kỳ, Ái Hữu GDPT Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại và Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam. Lồng vào chương trình có phần trình chiếu các video clips ngắn về sinh hoạt

tiêu biểu của các BHD Miền; thêm vào đó có phần cảm niệm công đức của BHDTU đến với các BHD Miền và quý huynh trưởng nguyên Trưởng Ban Hướng Dẫn Trung Ương GĐPTVN Tại Hoa Kỳ.

- Ngoài ra, vì chi phí cho hai sự kiện đặc biệt này khá cao nên BHDTU và BTC đã kêu gọi các nơi tổ chức gây quỹ để giúp trang trải phần nào chi phí. Hưởng ứng theo lời kêu gọi đó, BHD Miền Thiện Minh tổ chức xổ số mừng Xuân để hỗ trợ cho BHDTU. BHDTU cũng đã tổ chức một buổi tiệc chay gây quỹ tại Chùa Việt Nam Sugar Land, Texas dưới sự bảo trợ của Hòa Thượng Cố Vấn Giáo Hạnh của BHDTU.

Có được những thành quả tốt đẹp trên đều nhờ sự thương yêu của Hòa Thượng Viện Chủ Thiền Viện Chân Nguyên đã cho sử dụng cơ sở hoành tráng này để tất cả huynh trưởng, đoàn sinh và phụ huynh về hội tụ; sự quang lâm chứng minh của quý Hòa Thượng, Thượng Tọa, Đại Đức Cố Vấn Giáo Hạnh và nhiều Chư Tôn Đức Tăng Ni ở địa phương California; cùng sự tham gia và đóng góp tích cực của tất cả anh chị em huynh trưởng và đoàn sinh các cấp thuộc các Ban Hướng Dẫn Miền và Liên Đoàn Huệ Năng.

Ngay từ thời điểm bắt đầu xúc tiến, anh chị em đã hăng say nhận lãnh các công việc trong các khâu chuẩn bị cho hai sự kiện lớn này; đặc biệt là anh chị em BHD Miền và các Đơn Vị trực thuộc đã miệt mài trong các khâu Yểm Trợ. Với lượng người đông đảo về tham dự và tuyến đường vận chuyển xa xôi là một thử thách vô cùng nan giải mà quý anh chị đã nỗ lực lo rất chu đáo.

Việc chuẩn bị thực phẩm và chuyên chở tới đây là một khó khăn lớn mà quý anh chị vẫn thực hiện được rất chu toàn. Khung cảnh hoành tráng mà chúng ta chiêm ngưỡng như sân khấu, cổng chào, cờ xí và biểu ngữ trang trí đẹp để cho thấy không phải là những công trình dễ dàng thực hiện. Quý anh chị trong Tiểu Ban Kỹ Thuật - Khối Yểm Trợ - đã tính toán, thiết kế sẵn và chuyên chở tới đây để ráp lại nhiều tuần trước khi chúng ta về đây. Quả là một sự nỗ lực và hy sinh lớn của các anh chị trong Khối Yểm Trợ. Xin nghiêng mình thán phục.

Ngoài ra, chúng ta còn đón nhận sự thương yêu hỗ trợ của nhiều Chùa và Tự Viện ở California đã yểm trợ tinh thần và vật chất cho Đại Hội và Lễ Hội. Thượng Tọa Thích Liễu Nguyên, Trụ Trì Thiền Viện Liễu Pháp Liên Hoa, đã không quản ngại đường xa vất vả tự chở thực phẩm lên Thiền Viện Chân Nguyên để tặng cho mọi người dùng.

Tóm lại, sự đóng góp dù nhỏ hay lớn đều góp phần vào sự thành công chung trong sinh hoạt của đại gia đình chúng ta.

Nguyện cầu Chư Phật gia hộ cho tất cả chúng ta luôn tinh tấn, có thêm nghị lực để tiếp tục nuôi dưỡng tình thương yêu và đoàn kết, tô đắp thêm tinh thần dân thân và phụng sự để tạo thêm sức mạnh cho Gia Đình Phật Tử Việt Nam Tại Hoa Kỳ của chúng ta được vững tiến vào tương lai.

Nam Mô Thường Tinh Tấn Bồ Tát Ma Ha Tát.

Con Chim Đầu Đàn của Liên Đoàn Huệ Năng Huynh Trưởng Tâm Nghĩa Lê Viết Đắc

Làm sao để nói cho trọn vẹn, cho hết được niềm xúc động của một huynh trưởng giữa không khí trang nghiêm, tĩnh lặng của buổi lễ thọ cấp Dũng, cấp cuối cùng của một Phật tử, hầu như trọn đời vì đạo pháp. Bảy mươi bảy năm từ thuở đồng ấu, dưới chiếc áo màu lam, cho đến bây giờ, anh đã 83 tuổi, bao nhiêu năm nhi? Hình như trọn cả cuộc đời. Tôi muốn nói đến Htr. Tâm Nghĩa-Lê Viết Đắc, con chim đầu đàn của Liên Đoàn Huệ Năng chúng tôi. Trong niềm hân hoan thương mến. Chúng tôi rất tự hào về Anh.

Trong **Gia đình Phật tử Việt Nam (GDPTVN)**, **thọ cấp** là một nghi thức quan trọng, đánh dấu sự trưởng thành của một Phật tử hoặc một huynh trưởng sau một thời gian dài phụng sự cho đạo pháp, qua một quá trình tu học, rèn luyện. Người được thọ cấp chính thức nhận một cấp bậc tương xứng với trình độ tu học, đạo hạnh và khả năng gánh vác trách nhiệm của tổ chức.

Nghi thức thọ cấp góp phần duy trì nề nếp giáo dục, kỷ cương và tinh thần kế thừa của GDPT qua nhiều thế hệ. Người Phật tử luôn phải học hỏi, tu dưỡng và phụng sự, không ngừng nghỉ. Vì sao không được phép ngừng nghỉ? Vì đó là thể hiện nề nếp giáo dục, kỷ cương và tinh thần kế thừa của Gia đình Phật tử qua nhiều thế hệ. Từ sơ cấp, rồi đến cấp Tập, cấp Tín, cấp Tấn và sau cùng là cấp Dũng.

Tôi thành thật chúc mừng Anh! Được thọ cấp Dũng là niềm vinh dự lớn lao, nhưng cũng là gánh nặng thiêng liêng trên đôi vai của mình.

Giữa cái nắng và gió của vùng sa mạc, trong giờ giải lao, chúng tôi cùng ra balcony của hội trường để cùng chúc mừng Anh. Tôi thấy được nụ cười hạnh phúc trên khóe môi anh. Tôi có chút tò mò: chiếc áo lam và cái nón tứ ân đã cùng đồng hành với Anh suốt gần cả cuộc đời, Anh có kỷ niệm gì đáng kể cho chúng em biết với. Bằng giọng từ tốn chậm rãi hòa với tiếng gió lao xao bên ngoài, Anh thả hồn về lại cái thuở xa xưa, đôi mắt xa xăm. Anh nói không ngừng nghỉ:

“Tôi vào Phật tử từ thuở đồng ấu cho đến hôm nay, chỉ gián đoạn một thời gian do phải làm nghĩa vụ người thanh niên bảo vệ đất nước và sau đó thì bị tập trung trong trại cải tạo, ngoài ra lúc nào tôi cũng dành phần lớn thời gian sinh hoạt với GDPT. Tôi thấy được cái hay trong GDPT, đó là một tổ chức vô vị lợi, anh chị em huynh trưởng (Htr.) làm việc không lương và đào tạo lớp thanh thiếu niên trở thành những Phật tử chân chính, sống đúng theo chánh pháp. Đó là những công việc rất quý mà nhiều người đã tặng cho cái danh hiệu là những vị Bồ Tát đi gieo trồng những mầm non cho đạo pháp. Tôi thấy đó là một tổ chức rất quý và tốt, chúng ta nên phát huy, đồng bào nên hỗ trợ bằng bất cứ phương tiện nào, từ tinh thần đến vật chất, đồng thời phụ huynh nên khuyến khích con em mình đến với tổ chức GDPT. Vì sao? Vì khi đến với tổ chức GDPT, các em sẽ thay đổi gần như toàn bộ, từ những em lêu lổng, ham chơi, không biết vâng lời cha mẹ... Các em sẽ trở thành ngoan ngoãn, chăm chỉ học hành, thuận thảo với anh chị em trong gia đình. Ở học đường, các em sẽ là những học sinh xuất sắc. Và dĩ nhiên trong tương lai, sẽ là những công dân tốt cho xã hội...”

Anh suy nghĩ gì về đêm thấp nền thọ cấp ngày 25 tháng 6 vừa qua... Anh nói rất chân thành: *Hôm qua, tôi rất vinh dự được hội đồng cấp Dũng đề nghị cho lên cấp, thì thật tình mà nói mình làm việc không phải vì mong cầu được cấp này cấp nọ để đeo lên, khi mình nhận một cấp mới, nghĩa là mình nhận thêm nhiệm vụ mới, trọng trách càng nặng thêm... Tôi rất cảm động.”*

Anh có lời nhắn nhủ gì đến với chị Quảng Như, LĐ Trưởng kế nhiệm Anh không? – *Vâng, thưa chị. Tôi cũng có nói với ace là bất kỳ công trạng gì... không phải do một cá nhân nào nhận lãnh mà là cả một tập thể, tất cả ace đã góp phần vào để có được kết quả tốt đẹp cho xã hội, cho tổ chức. Cho nên khi tưởng thưởng cho một cá nhân tức là tưởng thưởng cho*

cả một tập thể chúng ta. Tôi nhắn nhủ với ace Htr. trẻ là chúng ta làm việc không phải vì cấp mà là vì “lý tưởng”, cấp chỉ là bước tiến đánh dấu mức tiến bộ của mình đến bao nhiêu mà thôi.

Chúng tôi rất đồng ý với những suy nghĩ của Anh, một Htr. lão thành đã dành trọn một đời vì đạo pháp. Hạnh phúc biết bao! Thật đáng tự hào. Cảm ơn Anh.

Qua bốn ngày Lễ Hội, điều làm tôi ấn tượng nhất là giây phút phát nguyện trước chư Tôn Đức và những Cựu Htr. lão thành. Đó là sự tự nguyện phát tâm trước Tam Bảo. Như những lời thề... Đâu đây linh hồn của chư Hiền Thánh Tăng, Chư Bồ Tát, Chư vị Tiên Bối Hữu Công... hiển linh, đang phảng phất, hòa quyện vào với ánh nền lung linh trên những đôi tay của những người hậu bối. “Họ” đang lắng nghe. “Họ” đang là những nhân chứng vô hình... Không gian thật lắng đọng, những lời nguyện như đang chảy xuyên suốt vào trong từng trái tim của chúng tôi... “*Con xin nguyện suốt đời trung kiên với Gia Đình Phật Tử Việt Nam; tinh tấn tu học, lấy thân giáo làm gương; vượt mọi khó khăn để hoàn thành sứ mạng; sẵn sàng hy sinh bảo vệ lý tưởng Gia Đình Phật Tử, Đạo pháp và Dân tộc; Con luôn sống trong chánh niệm, hòa hợp và yêu thương. Con Nguyện suốt đời sống theo lời Phật dạy, trung kiên với lý tưởng Bi – Trí – Dũng, tinh tấn tu học và phụng sự Đạo pháp, Dân tộc...*”

Lời phát nguyện vang vang trong chánh điện, không chỉ là một nghi thức, mà còn là lời cam kết để mỗi người luôn giữ vững niềm tin, hoàn thành bổn phận và góp phần xây dựng GDPT ngày càng vững mạnh hơn.

Buổi lễ phát nguyện chấm dứt, sau đó là ACE gia đình Áo Lam chụp hình lưu niệm. Đêm đã về khuya, những ánh mắt chan chứa niềm tin và hy vọng, những nụ cười rạng rỡ... vẫn luôn là lý do để níu kéo, giữ chân các Cựu Htr. không muốn rời đi...

Nguyên Diệu xin tạm ngừng bài viết ở đây và kính chúc quý Sư thân tâm thường an lạc, Phật sự viên thành. Kính chúc anh Tâm Nghĩa – “Con Chim Đầu Đàn của LD Huệ Năng” luôn sức khỏe để vững bước trên con đường hoa sen trắng.

Kính chào tinh tấn.

Mùa Lễ Hội ở Thiền Viện Chân Nguyên 2026

Bài viết: Nguyên Diệu-Nguyễn Kim Thư.

Hình ảnh: Diệu Hòa-Nguyễn Kim Hiền và từ internet

Chân Nguyên Hội Ngộ Tinh Lam Sum Vầy

Nhuận Diệu - Nguyễn Thị Ngọc Huyền

*Năm mươi - cột mốc rạng ngời
Gia Đình Phật Tử vùng trời Cờ Hoa
Anh em bốn bể gần xa
Chẳng màng khoảng cách, chúng ta lên đường
Về đây gắn kết yêu thương
Áo lam tụ họp, muôn phương một nhà.*

Tiếng trống lân rộn rã đan xen cùng tiếng pháo nổ vang trời, đã tạo nên một phần mở màn hoành tráng cho đêm liên hoan ấy. Những món ăn phong phú mang hương vị Việt Nam, những lời mời gọi dễ thương của

người anh, người chị lam hiền, những trò chơi dân gian thú vị,... rất gần gũi, rất náo nhiệt và cũng rất thân

thương.

Trong cuộc thi Kiến Thức Phật Pháp cấp Trung Ương, các đội chơi đã vô cùng nghiêm túc và tập trung để ghi điểm cho Miền của mình. Bên cạnh đó, sự cổ vũ nhiệt tình và hết mình của các cổ động viên không chỉ tạo thêm động lực cho các đội thi mà còn làm không khí cuộc thi trở nên sôi nổi và thú vị hơn.

Đặc biệt, đêm văn nghệ vô cùng hấp dẫn với những tiết mục được đầu tư chỉnh chu và tâm huyết. Những hoạt cảnh, những câu chuyện về những khó khăn trong thời gian đầu để thành lập và duy trì sinh hoạt GDPT ở hải ngoại được thuật lại một cách chân thật và xúc động. Vậy mới thấy, hành trình 50 năm không hề dễ dàng nhưng thật tự hào.

Đó là những gì em cảm nhận được tại Đại Hội vừa qua. Một cuộc hội ngộ của hơn 800 người phật tử áo lam Việt Nam ở Hoa Kỳ thật ý nghĩa và đáng nhớ. Ngoài ra, đối với em, đây còn là một chuyến đi giúp em tăng thêm sự gắn kết với anh/chị/em/bạn đoàn và là một kỷ niệm đẹp cùng GDPT Anoma miền Thiện Minh.

Chân Nguyên Một Lần Hội Ngộ

Thơ Tâm Giác Tâm

*Sa mạc mênh mông vàng nắng hạ
Hiển hiện mái chùa thật uy nghi
Chân Nguyên thiền viện linh thiêng quá
Chân hoà năng lượng Mẹ Từ Bi*

*Không gian này là nơi đoàn tụ
Cánh chim Lam từ khắp phương trời
Mừng Sen Trắng năm mươi tuổi đạo
Tỏa ngát hương thơm, mãi sáng ngời*

*Đêm liên hoan mừng ngày hội ngộ
Tình quê hương hoà quyện tình Lam
Giọng hò tiếng hát làm gợi nhớ
Bức tranh đẹp tựa ánh trăng rằm*

*Đây oanh vũ nữ cười Di Lặc
Quay quần bên anh chị hiền hoà
Cùng trưởng lão mái đầu đã bạc
Đẹp quá tình Lam khó phai nhòa!*

NỬA THẾ KỶ MỘT MÀU LAM

Chứng Niệm Lê Tấn Hoài - GDPT Nhất Tâm

*Năm mươi năm thấp lửa tình Lam,
Hội ngộ về đây ấm đạo vàng.
Mai bước muôn phương lòng vẫn nhớ,
Chân Nguyên còn vọng tiếng ca vang.*

Tôi đã trở về nhà sau bốn ngày đại hội, nhưng có một phần của trái tim mình dường như vẫn còn ở lại nơi ấy.

Vẫn còn đó hình ảnh của những hàng áo Lam trải dài dưới bầu trời đầu hạ, những lá cờ tung bay trong gió, những tiếng chào nhau thân thương của những người có khi đã

nhiều năm chưa gặp lại. Có những người tôi chỉ biết qua tên gọi của đơn vị, qua những câu chuyện được kể lại trong các kỳ trại hay các lần sinh hoạt của miền. Vậy mà khi gặp nhau, tất cả khoảng cách về địa lý, tuổi tác hay thời gian dường như đều biến mất. Chúng tôi gọi nhau bằng hai tiếng "anh, chị" một cách rất tự nhiên, rất thật lòng.

Có lẽ đó chính là điều kỳ diệu của Gia Đình Phật Tử.

Trong những ngày đại hội, tôi đã nhiều lần lặng người khi nhìn thấy những mái tóc đã bạc của các anh chị tiền bối vẫn miệt mài với công việc, vẫn lo lắng cho tương lai của tổ chức như những ngày đầu tiên cách đây năm mươi năm. Tôi tự hỏi điều gì đã giúp các anh chị giữ được ngọn lửa ấy lâu đến vậy.

Đó là tình thương – Đó là lý tưởng.

Và có lẽ, điều thôi thúc các anh chị bước tiếp chính là niềm tin rằng: “Trách nhiệm của thế hệ hôm nay không chỉ là giữ gìn màu áo Lam, mà còn phải thấp sáng và trao truyền ngọn lửa ấy, để màu Lam mãi mãi hiện hữu trong đời sống hôm nay và mai sau, chứ không chỉ còn là một dấu ấn của một thời đã qua trong những trang sử được lưu lại.”

Năm Mươi Năm.

Chỉ ba chữ ngắn gọn nhưng chứa đựng biết bao nhiêu mồ hôi, nước mắt và sự hy sinh của biết bao thế hệ đi trước. Giữa cuộc sống nơi xứ người với bao bộn bề cơm áo, các anh chị vẫn kiên trì giữ lại tiếng Việt cho đàn em, giữ lại những bài hát sinh hoạt, những nghi thức, những truyền thống và cả tinh thần Bi - Trí - Dũng đã nuôi dưỡng biết bao thế hệ trưởng thành.

Đứng giữa lễ hội năm mươi năm ấy, tôi bỗng cảm thấy mình thật nhỏ bé trước công lao của những người đi trước, nhưng đồng thời cũng cảm nhận rõ hơn trách nhiệm của thế hệ mình đối với những người sẽ đến sau.

Có một khoảnh khắc tôi sẽ nhớ rất lâu.

Đó là khi nhìn quanh và thấy những em đoàn sinh nhỏ tuổi đang cười đùa bên cạnh những Huynh Trưởng đã ngoài bảy mươi tuổi. Giữa hai thế hệ cách nhau hơn nửa thế kỷ ấy vẫn tồn tại một sợi dây vô hình kết nối họ lại với nhau.

Sợi dây ấy mang tên Gia Đình Phật Tử.

Tôi chợt hiểu rằng năm mươi năm qua không phải là đích đến.

Đó chỉ mới là một cột mốc trên hành trình tiếp nối.

Rồi đại hội cũng khép lại.

Những chiếc xe lần lượt rời đi.

Những cái ôm chia tay kéo dài hơn thường lệ.

Những lời hẹn gặp lại được nói ra với hy vọng sẽ sớm gặp nhau trong một kỳ trại, một ngày hội hay một đại lễ nào đó trong tương lai.

Khi xe lăn bánh rời khỏi thiền viện, tôi ngoái nhìn lại phía sau thật lâu.

Không phải vì tôi đang rời khỏi nơi ấy.

Mà bởi tôi biết mình vừa được sống trong một khoảnh khắc đẹp của lịch sử áo Lam tại Hoa Kỳ.

Tôi mang về cho đơn vị của mình không chỉ là những kinh nghiệm học hỏi được từ đại hội.

Tôi mang về niềm tự hào.

Mang về niềm tin.

Mang về trách nhiệm.

Và trên hết, tôi mang về một lời nhắc nhở dành cho chính mình rằng con đường phụng sự có thể dài, có thể mệt, có thể có lúc muốn dừng lại, nhưng nhìn những người đi trước vẫn âm thầm bước tiếp sau năm mươi năm, tôi biết mình không có lý do gì để bỏ cuộc.

Cảm ơn cuộc đời đã cho tôi cơ hội được là một phần của hành trình ấy.

Cảm ơn Gia Đình Phật Tử đã cho tôi một mái nhà để trở về mỗi khi mỗi mệt giữa cuộc sống.

Và cảm ơn màu áo Lam đã dạy tôi biết sống vì người khác nhiều hơn sống cho riêng mình.

Đại hội đã kết thúc.

Lễ hội năm mươi năm rồi cũng sẽ trở thành kỷ ức.

Nhưng tôi tin rằng ngọn lửa được thắp lên trong trái tim của hàng ngàn người tham dự hôm ấy sẽ còn tiếp tục cháy mãi, để một ngày nào đó, thế hệ con cháu chúng ta sẽ lại cùng nhau ngồi kể câu chuyện về một hành trình đã bắt đầu từ rất lâu, và vẫn đang được viết tiếp bằng tình thương, bằng lý tưởng và bằng sự phụng sự không mệt mỏi của những người áo Lam.

Bởi vì có những điều không chỉ thuộc về một thế hệ.

Có những giá trị được trao truyền bằng cả cuộc đời.

Và Gia Đình Phật Tử chính là một trong những điều như thế.

Về Trú Xứ Nhớ Chân Nguyên

Thơ Thị Hưng

Trở về trú xứ mưa tháng sáu,
Chợt nhớ Chân Nguyên ngọn gió hè.
Sa mạc thoảng hương sen đất mẹ.
Già lam khuya sớm tiếng kinh cầu.

Tiểu đầy xe lăn, Sư lân chuỗi,
Phật nằm an tịnh nắng chiều buông.
Ngài vào tịch diệt ngàn năm trước,
Lời Vàng mãi vọng đến ngàn sau.

Chuyến Đi Kỷ Niệm 50 Năm

Ngày Thành Lập Gia Đình Phật Tử Việt Nam Tại Hoa Kỳ

Gia đình nhỏ của mình có ba người, và điều đặc biệt là cả ba cùng khoác trên mình ba chiếc Áo Lam thân thương.

Xin được tự giới thiệu, mình là Giác Minh, cựu đoàn sinh Gia Đình Phật Tử Đức Hoa tại Việt Nam. Từ năm 1978 đến 1982, mình là Liên Đoàn Trưởng thế hệ thứ hai của Gia Đình Phật Tử Giác Minh tại chùa Giác Minh, Palo Alto. Vài tháng trước, được sự hoan hỷ cho phép của Thầy Thích Thông Đạt, mình cùng quý anh chị huynh trưởng thành lập đơn vị mới Gia Đình Phật Tử Thiện Hòa tại chùa Đại Nhật Như Lai, San Jose.

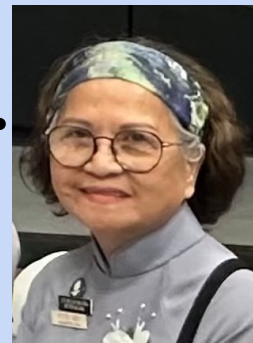
Thế nên, trong chuyến về tham dự lễ kỷ niệm 50 năm tại Thiền Viện Chân Nguyên, gia đình mình tuy chỉ có ba người nhưng lại đại diện cho ba đơn vị khác nhau. Mình mang bảng tên Gia Đình Phật

Theo dấu chân

Lam...

Nguyễn Diệu-Nguyễn Kim Thu

Từ xa tìm đến cửa thiền
Nghe cơn gió pháp dịu hiền thanh thoi
Ba ngày gác lại cuộc chơi
Theo về nương bóng đất trời Chân-Nguyên

Đặt chân đến Thiền viện Chân Nguyên (TVCN), giữa bầu trời trong xanh của miền Nam California, lòng tôi chợt lắng lại trong một niềm an yên khó tả. Tám bia đá khắc tên Thiền Viện như một lời nhắc nhở những người con Phật hãy trở về với cội nguồn của sự tinh thức. Bao mệt nhọc của chặng đường dài dường như tan biến khi được đứng giữa một khung cảnh trang nghiêm thanh tịnh...

Nhớ lại, sau ngày miền Nam VN đổi chủ, năm 1977, nơi đây, giữa vùng sa mạc khô cằn gió cát của miền nam California, sa mạc Mojave, hiện lên một mobile home đơn sơ nhỏ bé, đó là Thiền Viện Chân Nguyên mà Thầy Thích Đăng Pháp là vị sư đầu tiên đã đặt chân đến, gây dựng nên cho đến ngày hôm nay, sau nửa thế kỷ... Năm 2026, một TVCN nổi bật với tôn tượng Bồ Tát Quán Thế Âm uy nghi giữa vùng sa mạc bao la. Một chánh điện rộng lớn, cùng nhiều công trình mang đậm nét văn hóa Phật giáo Việt Nam.

Tôi không khỏi ngỡ ngàng trước những đổi thay của Thiền Viện. Mái ngói, hàng cây, lối đi... tất cả thấm đượm công sức và tâm nguyện của vị sư khai sơn, người đã dày công sáng lập, xây dựng và gìn giữ ngôi Tam Bảo qua bao năm tháng... Tôi thầm biết ơn và xin nghiêng mình cảm phục những nghị lực phi thường của chư Tăng và biết bao Phật tử đã đóng góp công sức dựng xây một đạo tràng thanh tịnh giữa vùng sa mạc khô cằn, để hôm nay những người hữu duyên như chúng tôi có được một nơi nương tựa tâm linh, để cùng

Tử Thiện Hòa, vợ mình chị Tâm Ngọc Ngộ mang bằng tên Hồng Liên thuộc Liên Đoàn Huệ Năng, còn con trai mang bằng tên Gia Đình Phật Tử Thiện Tâm. Ba chiếc Áo Lam, ba đơn vị, nhưng cùng chung một lý tưởng và một màu Lam thân thương.

Sáng thứ Tư, chiếc xe nhỏ rời thành phố San Jose, vượt hàng trăm dặm đường để đến Thiền Viện Chân Nguyên. Minh tham dự Đại Hội Huynh Trưởng lần thứ XII với tư cách quan sát viên. Dù không có quyền biểu quyết, nhưng được gặp lại những anh chị Huynh trưởng Áo Lam từ khắp các tiểu bang hội tụ về đây đã là một niềm vui thật khó diễn tả.

Trong khi San Jose còn mát mẻ thì Thiền Viện Chân Nguyên đón mình bằng cái nắng hơn 90 độ. Sáng thứ Năm, chiếc xe của gia đình chậm chậm tiến vào cổng thiền viện. Hai bên đường là hơn hai mươi lá cờ của các đơn vị Gia Đình Phật Tử trên khắp Hoa Kỳ tung bay trong gió, phía trước là cổng chào uy nghi với những lá đại kỳ rực rỡ.

Vừa đến cổng, hình ảnh đầu tiên mình nhìn thấy là gần hai mươi đoàn sinh Gia Đình Phật Tử Anoma San Jose đang chụp hình lưu niệm. Thấy xe mình, các em đồng loạt đưa tay chào tinh tấn. Chỉ một cử chỉ nhỏ thôi mà giữa cái nắng oi bức, lòng mình bỗng thấy ấm áp lạ thường. Cảm giác được gặp lại màu Áo Lam sau bao ngày xa cách thật khó có lời nào diễn tả hết.

Buổi sáng, Ban Tổ chức mời mọi người dùng bánh canh chay rất ngon. Bên trong nhà ăn, quý anh chị Huynh trưởng, đoàn sinh và Phật tử ngồi quây quần bên nhau, vừa ăn sáng vừa chuyện trò rôm rả. Không khí thân tình như một đại gia đình lâu ngày mới có dịp đoàn tụ.

Minh dành thời gian quan sát Đại Hội Huynh Trưởng lần thứ XII, theo dõi các phiên họp, chuẩn bị bầu Ban Hướng Dẫn nhiệm kỳ mới. Được chứng kiến tinh thần trách nhiệm, sự nghiêm túc nhưng vẫn chan hòa tình Lam của các anh chị khiến mình càng thêm tin tưởng vào sự tiếp nối của Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hoa Kỳ.

Đến thứ Sáu, lễ hội thật sự bắt đầu.

Một sân khấu lớn ngoài trời được dựng lên giữa khuôn viên thiền viện. Hội chợ của các đơn vị Gia Đình Phật Tử mở cửa từ chiều đến tối với vô số gian hàng đầy màu sắc. Tiếng cười nói, tiếng rao hàng, tiếng nhạc, tiếng trẻ em chạy nhảy hòa quyện thành một bầu không khí vừa nhộn nhịp vừa gần gũi.

tu tập và tự nhắc mình sống tốt hơn, tinh tấn hơn trên con đường học Phật.

Ngày nay, TVCN không chỉ là nơi lễ Phật, tu học và hành hương, mà còn là điểm tựa tinh thần của cộng đồng người Việt tại hải ngoại. Nơi được chọn lựa tổ chức những sinh hoạt đại hội mang tầm cỡ quốc tế. **Lễ hội năm mươi năm xây dựng và phát triển Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hoa Kỳ** (ngày 6/25-26-27-28/2026) cũng vừa được diễn ra tại nơi đây với số lượng gần cả ngàn Phật Tử và đồng hương tham dự. Cùng sự góp mặt của đầy đủ Huynh trưởng các Miền, trải khắp các tiểu bang trên nước Mỹ: Miền Thiện Minh, Miền Thiện Hoa, Miền Tịnh Khiết, Miền Quảng Đức và Liên Đoàn Huệ Năng. Các Thầy tôi nhận thấy có sự hiện diện của Hòa Thượng Thích Từ Lực (Chùa Phổ Từ, Hayward), Hòa Thượng Thích Viên Lý (Chùa Điều Ngự, quận Cam). Thượng Tọa Thích Thiện Long (Chùa Thiên Trúc, San Jose). Ni Sư Đồng Kính (Thiền Viện Vô Ưu, San Martin). Ni sư Tiến Liên (Tịnh xá Ngọc Hòa, San Jose). Chùa Pháp Vân....

Tôi được vài phút tâm tình với HTr. Tâm Giác Tâm, trưởng ban tổ chức. Về những thuận lợi và những khó khăn giữa hai lần tổ chức: Trại Hoa Lam II, ở Graford-Texas 2024 và Lễ Hội 50 năm, ở Thiền Viện Chân Nguyên CA. 2026.

TGT: Cả hai lần đều thành công ở chỗ số lượng huynh trưởng, đoàn sinh và Phật tử tham dự rất đông. Số đông ấy đã đem đến cho chúng tôi niềm vui vô cùng. Hai lần tổ chức đều có một mục đích chung, nhưng cách sinh hoạt khác nhau. Bên cạnh đó, chúng tôi đã cùng nhau đồng hành trong tinh thần hòa ái, thương yêu. Biết chấp nhận ý kiến chung, đó là yếu tố chính quyết định sự thành công cho lễ hội. Thêm một điều quan trọng giúp cho chúng tôi thành công đó là được sự yểm trợ trong tình lam của các đoàn thể gia đình Phật Tử, đặc biệt là quý anh chị trong Liên Đoàn Huệ Năng (cười).

Về những điều không thuận lợi, thì tất nhiên phải có, nhưng không đáng kể. Các anh chị em rất

chịu khó làm việc với một niềm tin vững chắc, thấm đượm “tình Lam”. Vượt qua mọi trở ngại với một “tinh thần áo Lam” sắt đá, mang lợi lạc đến cho mọi người. Niềm vui của mọi người chính là niềm vui của mình. Nói chung niềm vui của đồng hương Phật tử, các đoàn thể... đã giúp tôi có một năng lượng rất lớn, vượt qua mọi trở ngại, quên mệt. Đó chính là “tinh thần hoa sen trắng”. Đó cũng chính là lý tưởng của những trái tim khoát chiếc áo màu lam.

Một câu hỏi cuối cùng: Trong công việc, có bao giờ anh gặp sự đối kháng với anh em?

(Cười) Thú thật là tôi chưa hề đụng chạm ai. Tôi làm việc rất “open mind”(cởi mở). Tôi luôn biết lắng nghe. Chúng tôi làm việc trong tinh thần đoàn kết, hòa ái. Cho nên không có gì trở ngại. Mỗi khi cũng như thế, nói ra thì có vẻ hoàn hảo... (cười).

Dạ, Cám ơn Anh.

Đúng là rất hoàn hảo. Tôi thật sự cảm phục sự chu đáo, tận tâm và lòng nhiệt thành của Ban Tổ Chức cùng những đóng góp thầm lặng của toàn thể anh chị em thiện nguyện viên trong cộng đồng “những người con Phật”. Hoan nghênh tinh thần trách nhiệm, tình đoàn kết và phụng sự tam bảo, góp phần lan tỏa ánh sáng Phật pháp cho cuộc

Đi một vòng hội chợ mà lòng cứ ngỡ như trở về những hội chợ quê ngày xưa.

Có quán bánh xèo vàng giòn thơm phức, bún bò Huế chính gốc, bánh mì chay nóng hổi, nước dừa trái mát lạnh, trà sữa Boba và biết bao món ăn hấp dẫn khác. Các cô, các chị duyên dáng trong tà áo dài đủ sắc màu, có người mặc áo bà ba Nam Bộ thân thương, vừa bán hàng vừa tươi cười chào khách.

Điều làm mình ngạc nhiên nhất là giá bán vô cùng dễ thương. Một chiếc bánh xèo chỉ 5 đô, hai ổ bánh mì cũng chỉ 5 đô. Những mức giá ấy khiến mình nhớ lại những năm đầu mới đặt chân đến nước Mỹ. Bây giờ ở San Jose, một chiếc bánh xèo hay một tô bún bò cũng gần 18 đô, còn bánh mì khó mà tìm được dưới 10 đô. Hội chợ Gia Đình Phật Tử không đặt nặng chuyện lời lãi, mà dường như ai cũng mong mọi người được ăn ngon, vui vẻ và gần gũi với nhau hơn.

Khi màn đêm buông xuống, không khí càng trở nên rộn ràng. Một nhóm "hành khất" vui tính ôm đàn đi hát dạo, vừa hát vừa cầm nón xin tiền gây quỹ. Thế là chị Tâm Ngọc Ngộ vợ mình cũng hào hứng nhập hội, cầm microphone vừa hát vừa đi xin. Không ngờ bà con thương quá, quỳen góp được gần 70 đô giữa những tiếng cười giòn tan. Đó là những khoảnh khắc vui vẻ, hồn nhiên mà có lẽ ai tham dự cũng sẽ nhớ rất lâu.

Khắp hội chợ, mọi người ngồi trên những chiếc ghế đẩu nhỏ thưởng thức món ăn, chuyện trò như những người thân lâu ngày gặp lại. Các nghệ sĩ Áo Lam thay nhau biểu diễn trên sân khấu với những ca khúc sinh hoạt, Phật giáo và quê hương. Tiếng hát, tiếng vỗ tay, tiếng cười nối tiếp nhau làm cho đêm hội trở thành một kỷ niệm thật đẹp.

Sáng thứ Bảy là chương trình pháp đàm và chia sẻ giữa quý chư Tôn đức Tăng Ni cùng các anh chị Huỳnh trưởng, đoàn sinh đến từ khắp nơi. Những lời dạy chân tình, những câu chuyện tu học và phụng sự đã mang đến nhiều cảm xúc và suy ngẫm.

Sau buổi chia sẻ, hàng trăm chiếc Áo Lam cùng quý Thầy tập trung trước cổng Thiền Viện để chụp tấm hình lưu niệm. Nhìn hàng trăm màu Lam đứng cạnh nhau dưới bầu trời xanh, mình thầm nghĩ đây có lẽ là một khoảnh khắc chỉ có một lần trong đời.

Chiều đến là lễ cầu nguyện quốc thái dân an được cử hành trang nghiêm trong Đại Hùng Bảo Điện. Tiếng chuông, tiếng mõ, lời kinh vang lên khiến mọi người như lắng lại giữa không gian thanh tịnh của thiền viện, cùng gửi những lời nguyện cầu cho thế giới hòa bình, đất nước an vui và mọi người đều được sống trong tình thương.

đời. Xin thành kính tri ân và kính chúc quý vị thân tâm thường an lạc, tiếp tục thành tựu nhiều Phật sự trong tương lai và chung tay gìn giữ ngọn lửa lý tưởng của người Phật tử, dù ở bất cứ nơi đâu.

TVCN với tôi, như một đóa sen vươn lên giữa sa mạc nắng cháy, biểu tượng cho sức sống của Phật pháp giữa mọi chương duyên.

*...Tôi xin được hóa thân
Làm một cành sen trắng
Vươn lên từ đất bùn
Về mặt trời bao dung...*

Năm mươi năm, một chặng đường đáng tự hào, được vun bồi bằng biết bao tâm huyết, hy sinh và tinh thần phụng sự của nhiều thế hệ huynh trưởng, đoàn sinh và Phật tử. Hành trình ấy không chỉ ghi dấu sự lớn mạnh của tổ chức, mà còn là minh chứng cho lý tưởng phụng sự Đạo pháp và dân tộc luôn được gìn giữ, trao truyền. Tin tưởng rằng, với nền tảng vững chắc đã được xây dựng suốt nửa thế kỷ qua, Gia đình Phật tử Việt Nam sẽ tiếp tục vững bước trên con đường phía trước, mãi mãi thấp sáng ngọn đèn chánh pháp, nuôi dưỡng thế hệ nối tiếp mai sau bằng tinh thần Bi – Trí – Dũng, để truyền thống tốt đẹp ấy mãi trường tồn cùng thời gian. [ND]

Vài hình ảnh đính kèm ...

Tối thứ Bảy là chương trình văn nghệ đặc biệt chào mừng 50 năm Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hoa Kỳ. Các đơn vị lần lượt mang đến những tiết mục ca, múa, hợp ca, hoạt cảnh và nhạc kịch được chuẩn bị rất công phu. Dù phần lớn đều là những diễn viên "cây nhà lá vườn", nhưng chính sự chân thành, nhiệt huyết và tinh thần phụng sự đã tạo nên những tràng pháo tay không ngớt. Khán giả không chỉ xem một chương trình văn nghệ mà còn cảm nhận được tình Lam, tình huynh đệ và sự tiếp nối của nhiều thế hệ Gia Đình Phật Tử suốt nửa thế kỷ trên đất Hoa Kỳ.

Ba ngày lễ hội trôi qua thật nhanh.

Điều còn đọng lại trong lòng mình không phải là những gian hàng, những món ăn hay sân khấu hoành tráng, mà chính là tình người, tình Lam và tình huynh đệ. Hàng trăm, hàng ngàn con người đến từ khắp nơi, khác tuổi tác, khác nghề nghiệp, khác tiểu bang nhưng khi khoác lên mình chiếc Áo Lam thì tất cả đều trở thành người một nhà.

Gia đình mình chỉ có ba người, ba chiếc Áo Lam thuộc ba đơn vị khác nhau, nhưng cùng chung một con đường phụng sự Tam Bảo và lý tưởng Gia Đình Phật Tử.

Xin cảm ơn Ban Tổ chức đã tạo nên một lễ kỷ niệm 50 năm thật thành công, ấm áp và đầy ý nghĩa. Mong rằng sau nửa thế kỷ đầu tiên, ngọn đèn Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hoa Kỳ sẽ tiếp tục được truyền sáng cho nhiều thế hệ mai sau.

Giác Minh Ngô Trung Việt

Đại Hội Huynh Trưởng Toàn Quốc GDPTVN tại Hoa Kỳ & Kỷ Niệm 50 Năm Xây Dựng và Phát Triển

Nguyễn Minh Trương Khôi

Trong buổi lễ tưởng niệm của quý anh chị Huynh Trưởng đã một đời hy sinh cho lý tưởng màu Lam, bây giờ quý anh chị không còn với chúng ta nữa. Trong lúc này đây có ghi lại những hình ảnh sinh hoạt của quý anh chị qua bao gian nan và đầy khó khăn hiểm trở, vượt khó để cho GDPT tại Hoa Kỳ lớn mạnh bằng tất cả tấm lòng yêu thương không biết mệt mỏi cho tổ chức, đối với đàn em các anh chị đã để lại cho thế hệ một hoài bão cùng bao tiếc nuối.

Giây phút thiêng liêng tưởng niệm đến với các anh chị làm cho cõi lòng em chột xao xuyến xúc động và cảm thấy có chút nồng cay trên hai mi mắt mà em không thể nào ngăn được dòng nó cứ miệt mài tan chảy. Tuy các anh chị không có mặt trong vòng tròn với chúng ta nhưng các anh chị dù ở đâu vẫn sống với màu Lam trọn đời với Lý Tưởng.

Trong buổi lễ hôm nay đã để lại những ngậm ngùi thương xót.

GDPT và Lý Tưởng màu Lam cao quý thế nào mà ảnh hưởng hàng triệu người áo Lam như thế?

Gần 100 năm đã nhiều thế hệ các anh, các chị đã dần thân đi tìm chân lý ấy, có những anh chị đã ngã quỵ khi chưa đến đích, có những sự cống hiến anh chị nguyện làm viên gạch lót lại những đoạn gồ ghề để thế hệ sau vững vàng bước tiếp, các anh chị ra đi nhưng hình bóng vẫn còn đó chỉ nhường chỗ cho các em mà thôi. Gần 100 năm người này nằm xuống người khác đứng lên cứ tiếp nối, không hẳn trong quốc nội mà nay đã lan khắp năm châu.

50 năm tại hải ngoại hoa Sen đã bùng nổ. Nhờ tinh thần phụng sự cúng hiến cả đời mới có thành quả hôm nay.

Lễ Hội 50 năm có lễ thọ cấp được sự chứng minh của chư Tôn Thiền Đức, lúc phát nguyện ngọn nến được truyền từ Đức Phật, ngọn nến của Từ Bi của Trí Tuệ đã thấp sáng đạo và đời, và soi sáng cho anh chị em Lam Viên vững vàng tiến bước. Xin đề đầu đánh lễ hương linh của quý anh chị, cảm ơn những anh chị hiện tại và tương lai vì Lý Trường vẫn có mặt với chúng em và đã tạo mọi điều kiện cho chúng em, dạy cho chúng em những gì tốt đẹp nhất nói chung các anh chị đã hy sinh dạy dỗ cho chúng em rất nhiều. Xin cảm ơn tất cả các anh chị trong quá khứ, hiện tại và tương lai.

PHÓNG SỰ ĐẶC BIỆT

NỬA THẾ KỶ SÁNG NGÒI SEN TRẮNG GIỮA SA MẠC CALIFORNIA

Đại hội Huynh trưởng Toàn quốc kỳ 12 và Lễ hội Kỷ niệm 50 năm Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hoa Kỳ

By Nguyễn Vinh - Nguyễn Ngọc Mùi¹

Calitoday (Adelanto, California) — Sa mạc Adelanto vào những ngày cuối tháng 6/2026 mang cái nắng đặc trưng của vùng Mojave: khô, gắt, và nhiệt độ chạm ngưỡng 85°F. Từng đợt gió cuốn theo bụi mịn bay ngang những triền đất rộng, tạo nên một khung cảnh vừa hoang sơ vừa khắc nghiệt. Thế nhưng, chính tại nơi thử thách này, Thiền viện Chân Nguyên đã trở thành điểm hội tụ của hơn 800 Huynh trưởng, Đoàn sinh và Phụ huynh thuộc tổ chức Gia Đình Phật Tử Việt Nam (GDPTVN) từ khắp mọi miền đất nước Hoa Kỳ, kéo dài từ ngày 25 đến ngày 28 tháng 6 năm 2026.

Từ sáng sớm ngày 25/6, những dòng xe mang biển số từ các tiểu bang xa xôi như Texas, Washington, Oregon, Arizona, Colorado, Virginia, Massachusetts... lần lượt tiến vào khuôn viên thiền viện. Họ trở về như những cánh chim Lam tìm lại tổ ấm, mang theo niềm tự hào về một chặng đường nửa thế kỷ vững chãi và ý thức trách nhiệm đối với sự truyền thừa trong tương lai.

Cổng trại giữa sa mạc – Biểu tượng của sự kiên định và trường tồn

Nhìn từ xa trên tuyến đường freeway, cổng trại Đại hội hiện ra sừng sững, uy nghi giữa nền trời sa mạc. Được thiết kế cao ráo và vững chắc với những lá đại kỳ tung bay trong gió, cổng trại là lời khẳng định mạnh mẽ cho chủ đề của ngày hội lớn: Đại hội Huynh trưởng Toàn quốc kỳ 12 và Kỷ niệm 50 năm xây dựng & phát triển GDPTVN tại Hoa Kỳ.

Hai bên trụ cổng nổi bật hai câu khẩu hiệu:

“Năm mươi năm mãi gắn kết tình Lam”

“Nửa thế kỷ luôn sáng ngời sen trắng”

Phía dưới là biểu tượng mang dòng chữ đầy ý nghĩa: “*Từ Việt Nam đến Hoa Kỳ – Một tấm lòng Áo Lam*”. Cổng trại đứng vững trước nắng gió sa mạc như chính tinh thần bền bỉ của GDPTVN. Trải qua 50 năm thăng trầm cùng cộng đồng người Việt hải ngoại, tổ chức vẫn giữ vững lý tưởng giáo dục thanh thiếu niên theo tinh thần Phật giáo, là chiếc cầu nối văn hóa và đạo đức qua nhiều thế hệ.

Không gian tâm linh nâng đỡ ngày hội lớn

Bước qua cổng trại, không gian của Thiền viện Chân Nguyên mở ra như một ốc đảo tâm linh thanh tịnh. Tôn tượng Đức Quán Thế Âm Bồ Tát cao lớn đứng uy nghiêm phía sau như đang tay che chở cho toàn thể đại hội. Hai bên lối đi, các hàng tượng La Hán, Bồ Tát được an vị trang nghiêm, kết hợp cùng những dãy đèn cổ kính mang dáng dấp mỹ thuật thế kỷ 15, tạo nên sự tịch lặng và an lạc tuyệt đối.

¹ *Bản Tin vừa nhận được bài phóng sự của Anh Nguyễn Vinh - Nguyễn Ngọc Mùi, phóng viên Báo Calitoday, người đã theo dõi sát sao diễn biến sự việc. Xin chân thành cảm ơn Anh Nguyễn Vinh và xin chia sẻ cùng quý độc giả.*

Giữa cái nóng bỏng của sa mạc, không gian tu học này đã tiếp thêm năng lượng tinh thần, giúp các đại biểu tìm thấy sự bình yên để bước vào các phiên làm việc mang tính lịch sử.

Tại hội trường chính, các khẩu hiệu song ngữ được trình bày trang trọng, thể hiện sứ mệnh hội nhập nhưng không mất gốc rễ:

- “*Lý tưởng chỉ hướng cho thuyền đời và nảy hoa cho cuộc sống – Ideals guide the boat of life and make our lives blossom.*”
- “*50 năm GDPTVN tại Hoa Kỳ – Gìn giữ cội nguồn, vững tiến vào tương lai / 50 years of the Vietnamese Buddhist Youth Association in the United States – Preserve our roots, steadfastly advance into the future.*”

Sức sống mãnh liệt và Sự gắn kết thuần nhất với các Giáo hội

Mặc dù tài liệu Cẩm nang Đại hội ghi nhận con số đại biểu chính thức, dự khuyết và quan sát viên là 263 người, nhưng trên thực tế, bầu không khí đã được sưởi ấm bởi sự hiện diện của hơn 800 thành viên. Các đơn vị đến từ khắp các miền như Miền Quảng Đức, Miền Tịnh Khiết, Miền Thiện Minh, Miền Thiện Hoa, cùng Liên đoàn Cựu Huynh trưởng Huệ Năng, Đoàn Hồng Liên, Tâm Chánh... đã tạo nên một minh chứng hùng hồn cho sức sống của tổ chức.

Đại hội vinh dự đón nhận sự quang lâm chứng minh của hàng chục chư Tôn đức giáo phẩm đến từ khắp nơi:

- Hòa thượng Thích Viên Lý – Chủ tịch Hội đồng Tăng đoàn Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất (GHPGVNTN) tại Hoa Kỳ.
- Hòa thượng Thích Nguyên Hạnh – Cố vấn Giáo hạnh Ban Hướng dẫn Trung ương GDPTVN tại Hoa Kỳ.
- Hòa thượng Thích Chơn Trí – Phó Chủ tịch Hội đồng Chứng minh Tăng đoàn GHPGVN tại Hoa Kỳ.
- Hòa thượng Thích Trí Tuệ – Chủ tịch Hội đồng Điều hành Tổng hội Phật giáo Việt Nam tại Hoa Kỳ.
- Ni trưởng Tiến Liên – Tổng vụ phó Tổng vụ Ni bộ GHPGVN tại Hoa Kỳ.
- Cùng hàng chục Chư Tôn đức Viện chủ, trụ trì các tự viện.

Đại hội vô cùng xúc động trước lời đạo từ của Hòa thượng Thích Từ Lực: Cố vấn Giáo hạnh BHD GDPTVN tại Hoa Kỳ – Thầy đã lớn lên từ tình Lam, từ đoàn sinh bước vào con đường xuất gia, Thầy khẳng định: “*GDPT là trái tim của Thầy, yêu thương như chính mình*”.

Hòa Thượng Thích Thiện Long: Tổng Thư ký GHPGVNTN tại Hoa Kỳ nhấn mạnh: “*GDPT không chỉ là một đoàn thể thanh thiếu niên. Đây là cánh tay nối dài của Giáo hội, là nơi gieo hạt giống Phật pháp vào tâm hồn thế hệ trẻ Việt Nam trên đất Mỹ.*” Hòa Thượng cũng trích dẫn lời chúc mừng từ Hòa thượng Nguyên Siêu: Chủ tịch Hội đồng Điều hành GHPGVNTN tại Hoa Kỳ và lời pháp nhũ của Tăng trưởng Thích Tín nghĩa GHPGVNTN tại Hoa Kỳ “*Nửa thế kỷ qua, quý Huynh trưởng đã giữ gìn lý tưởng Áo Lam như giữ gìn hơi thở. Tình Lam và đạo nghĩa giữa quý Thầy và GDPT là một dòng chảy liên tục, không thể tách rời.*”

Đạo từ của Hòa thượng Thích Nguyên Hạnh – Cố vấn Giáo hạnh BHD TƯ GDPTVN tại Hoa Kỳ. Hòa thượng nhấn mạnh rằng *cơ cấu tổ chức của GDPT cũng giống như một cơ thể sống: mỗi bộ phận, mỗi chức vụ đều giữ vai trò quan trọng trong sự vận hành chung. Không có vị trí nào nhỏ bé, không có trách nhiệm nào thứ yếu; tất cả đều góp phần làm nên sức mạnh tổng thể của tổ chức.*

Ngài khuyến tấn Huynh Trưởng và Lam viên: “*Chúng ta đừng e ngại trách nhiệm. Hãy đặt tâm chân thành vào mỗi việc mình đảm nhận. Chính sự chân thành sẽ làm cho tổ chức vững mạnh và làm cho tình Lam được nuôi dưỡng lâu dài.*”

Khoảnh khắc xúc động nhất đại hội là lời đạo từ của Hòa

thượng Thích Đăng Pháp: Viện chủ Thiền viện Chân Quang. Dù tuổi cao sức yếu, phải ngồi trên xe lăn, ngài vẫn cố gắng phát âm từng câu pháp nhũ đầy đạo vị. Sự hoan hỷ sách tấn của ngài đã khiến toàn thể hội trường, bao gồm cả chư Tôn đức giáo phẩm và đạo hữu có mặt, không kim được những giọt nước mắt xúc động.

Trong mỗi kỳ Đại hội Huynh Trưởng toàn quốc, lễ thọ cấp luôn là một nghi thức trọng đại, đánh dấu sự công nhận chính thức của tổ chức đối với những Huynh Trưởng đã trải qua tiến trình sàng lọc nghiêm túc: công hạnh, đóng góp, sinh hoạt, luận án và đạo hạnh. Năm nay, trong ánh đèn lung linh của đại hùng bảo điện Thiền viện Chân Nguyên, dưới sự chứng

minh của chư Tôn Đức và sự hiện diện trang nghiêm của hàng trăm Huỳnh Trường – Đoàn Sinh, lễ thọ cấp Dũng diễn ra đầy xúc động.

Cấp Dũng – cấp bậc cao nhất của Huỳnh Trường GDPT – được trao cho những người đã trọn đời hiến dâng cho tổ chức, lấy lý tưởng Áo Lam làm hơi thở phụng sự. Giây phút Huỳnh Trường Tâm Nghĩa – Lê Viết Đắc, Huỳnh Trường Thiện Hải – Đoàn Mẫn tuổi đã cao, sức đã yếu, được xướng danh thọ cấp Dũng, cả chánh điện như lặng đi. Trong sự im phăng phắc ấy là niềm kính trọng tuyệt đối dành cho một đời cống hiến. Khi anh chấp tay đón nhận cấp hiệu, trong không khí trang nghiêm, thanh tịnh chỉ nghe tiếng gió của đất trời và ánh hào quang rực sáng phát ra từ những pho tượng – không ồn ào, không phô trương – mà đầy tôn kính và biết ơn.

Đó là khoảnh khắc mà tỉnh Lam được soi sáng rõ nhất: tôn vinh người đi trước, khích lệ người đang đi, và mở đường cho người sẽ đến.

Khai phóng và Dân chủ: Kết quả bầu cử Tân Ban Hướng dẫn

Trong tinh thần dân chủ, minh bạch và trách nhiệm, các phiên khoáng đại đã diễn ra nghiêm túc nhằm thảo luận các đề án sinh hoạt, đánh giá hoạt động nhiệm kỳ cũ và vạch ra phương hướng phát triển cho giai đoạn 4 năm tới. Qua hình thức ứng cử, đề cử công khai và bỏ phiếu kín, Đại hội đã chính thức công cử Tân Ban Thường vụ Trung ương nhiệm kỳ mới với các nhân sự chủ chốt:

- Trưởng ban: Tâm Giác Tâm - Đặng Văn Thành
- Tổng Thư ký: Quảng Tịnh - Nguyễn Chí Thanh
- Phó Trưởng ban Quản trị & Điều hành: Diệu Lan - Đặng Xuân Hương
- Phó Trưởng ban Nghiên cứu Huân luyện: Đức Tuệ - Bùi Lê Tuấn
- Phó Trưởng ban Truyền thông & Xã hội: Nguyên Dũng - Lê Đình Du

Bên cạnh đó, nhiều chức vụ và ủy viên khác trong hệ thống cũng đã được đại biểu tín nhiệm bầu chọn. Sự kiện được sự ghi nhận và đưa tin trực tiếp từ các cơ quan truyền thông, trong đó có phóng viên Nguyên Vinh - Nguyễn Ngọc Mùi đến từ Nhật báo CaliToday và Truyền hình Việt Nam 1.

Đại hội Huỳnh Trường và Lễ Kỷ Niệm 50 năm GDPT được tổ chức trong tinh thần tri ân, hòa hợp và hướng thượng. Chương trình gồm các điểm nhấn: Lễ Tưởng Niệm – Thắp Nến Cầu Nguyện, thi đua Kiến Thức Phật Pháp, và thi đua Hội Luận, phản ánh đầy đủ truyền thống tu học – phụng sự của GDPT qua nửa thế kỷ hình thành và phát triển.

- Lễ Tưởng Niệm – Thắp Nến Cầu Nguyện Đây là nghi thức mang chiều sâu tâm linh, tưởng nhớ chư vị Ân Sư, Huỳnh Trường quá cố và những người đã góp phần xây dựng GDPT. Ánh nến tượng trưng cho trí tuệ và lòng kiên định, nhắc nhở thế hệ hiện tại tiếp nối hạnh nguyện phụng sự.
- Thi đua Kiến Thức Phật Pháp Hoạt động này khẳng định nền tảng giáo lý là cốt lõi của GDPT. Việc thi đua không chỉ kiểm tra sự hiểu biết mà còn khuyến khích tinh thần học hỏi, rèn luyện tư duy chánh pháp cho Huỳnh Trường và đoàn sinh.
- Thi đua Hội Luận Phân hội luận tạo môi trường trao đổi, phản biện và chia sẻ kinh nghiệm tu học – sinh hoạt. Đây là dịp để các đơn vị thể hiện khả năng tổ chức, phân tích vấn đề và tinh thần làm việc tập thể, góp phần nâng cao năng lực lãnh đạo trong GDPT.

Song song với các phiên khoáng đại, Hội chợ Tỉnh Lam diễn ra trong không khí rộn ràng nhưng thâm trầm đạo vị. Những gian hàng văn hóa, ẩm thực chay, thư pháp, trò chơi dân gian, triển lãm lịch sử GDPT... được các Huỳnh Trường và Đoàn Sinh chuẩn bị công phu như một món quà dâng lên Đại hội.

Các món chay tinh tươm, mang đậm hương vị Việt Nam, được mời đến quan khách bằng tất cả sự hoan hỷ. Những trò chơi dân gian được lồng ghép giáo lý, giúp các em nhỏ sinh ra tại Hoa Kỳ hiểu thêm về văn hóa Việt và tinh thần Phật giáo. Gian triển lãm trưng bày từ những vật dụng thô sơ của thập niên đầu tiên đến các phương tiện sinh hoạt hiện đại, như một dòng thời gian sống động kể lại hành trình 50 năm của tổ chức.

Đặc biệt, hình ảnh Huỳnh Trường, Đoàn Sinh và Phụ Huỳnh khoác áo dài truyền thống, khăn đóng, áo tứ thân... dạo bước giữa các gian hàng đã tạo nên một không gian văn hóa Việt đầy sắc màu giữa sa mạc

Adelanto. Người mua – người bán đều hoan hỷ, nụ cười chan hòa, như thể mọi người đang cùng nhau dựng lại một phiên chợ quê trong lòng đất Mỹ.

Hội chợ không chỉ là nơi thưởng thức ẩm thực hay vui chơi. Đó là nơi tình Lam được kết nối, nơi các đơn vị giao hảo, chia sẻ, và tạo dựng những kỷ niệm đẹp. Quan trọng hơn, đây là dịp để thế hệ trẻ sinh ra tại Hoa Kỳ được học cách yêu thương, biết chia sẻ, biết nâng đỡ nhau – đúng tinh thần “lá lành đùm lá rách” mà GDPT đã gìn giữ suốt nửa thế kỷ.

Đêm Lễ hội 50 năm: Bản hùng ca Áo Lam giữa sa mạc

Nằm trong khuôn khổ Đại hội, Lễ hội Kỷ niệm 50 năm được điều hành trang nghiêm bởi Ban Tổ chức, dưới sự dẫn chương trình nhịp nhàng của Huynh Trưởng Tổng Thư ký Quảng Tịnh - Nguyễn Chí Thanh và Huynh Trưởng Tổng Thủ Quỹ Diệu Thủy - Chiêm Thị Hồng Thu (Anh ngữ). Mở đầu chương trình, ca khúc “*Chân Nguyên*” do Huynh Trưởng Trưởng Ban Hướng Dẫn Miền Quảng Đức Như Tiến - Nguyễn Hữu Dũng trình bày đã tạo nên một khoảnh khắc lắng đọng đặc biệt. Giai điệu ấy

như lời tri ân sâu sắc gửi đến Hòa thượng Viện chủ Thiền viện Chân Nguyên – người đã mở rộng vòng tay từ bi, nồng hậu đón nhận Đại hội và Lễ hội 50 năm được tổ chức tại nơi đây. Trong không khí trang nghiêm tiếng hát ấy không chỉ là lời cảm ơn, mà còn là sự kết nối thiêng liêng giữa tình Lam và đạo vị, giữa người Áo Lam và chốn thiền môn đã che chở cho tổ chức không mệt mỏi. Không khí trang nghiêm, xúc động lan tỏa khắp hội trường, mở ra một lễ hội đầy ý nghĩa, tràn ngập niềm tri ân và niềm tự hào của nửa thế kỷ GDPTVN tại Hoa Kỳ.

Sự quang lâm chứng minh của hàng chục Chư Tôn Giáo Phẩm là một vinh dự lớn, khách mời tham dự Huynh trưởng Nguyên Thuyết - Nguyễn Minh Thi Phó Trưởng ban Điều hành và nhiều thành viên đại diện BHD GDPTVN tại Hoa Kỳ; Trưởng Nguyễn Trí Tuệ: Tổng Thư ký Hội đồng Trung ương Hướng đạo Việt Nam; Huynh trưởng Tammy Nguyễn: Đại diện miền Tây Nam Hoa Kỳ, và Huynh trưởng Như Không - Võ Văn Phú: Trưởng ban Ban Chấp hành Ái hữu Vĩnh Nghiêm Hải ngoại, cùng các thành viên ban viên, quan khách, truyền thông báo chí.

Diễn văn khai mạc của anh tân trưởng ban tái khẳng định tinh thần “*Uống nước nhớ nguồn – Nhìn lại quá khứ – Vững tiến tương lai*”. Đạo từ của Chư Tôn Đứ và lời chúc mừng của quang khách. Và tối hôm đó là chương trình văn nghệ đặc sắc, mang đậm sắc màu Lam. Tuy là những “nghệ sĩ áo Lam” không chuyên, nhưng các anh chị em Huynh trưởng, Đoàn sinh từ khắp nơi trên toàn quốc Hoa Kỳ đã cống hiến những màn đơn ca, hợp ca, vũ khúc được đầu tư công phu từ trang phục đến cách thức trình diễn không khác gì nghệ sĩ chuyên nghiệp.

Với hệ thống âm thanh, ánh sáng hiện đại và hai màn hình LED cỡ lớn phụ họa sinh động, những hình ảnh về hành trình 50 năm xây dựng và phát triển của GDPTVN tại Hoa Kỳ đã hiện lên đầy tự hào. Những tràng pháo tay tán thưởng kéo dài liên tục, tiếng cổ vũ vang rền đã biến không gian tịch mịch của sa mạc thành một ngày hội lớn trọn vẹn tình người. Huynh Trưởng MC Phước Thừa – Mai Xuân Tự và Tác Minh - Trần Thị Bích Châu dẫn dắt chương trình lưu loát, lồng ghép khéo léo triết lý Phật pháp vào đời sống Áo Lam, chạm đến trái tim của hàng trăm khán giả, Huynh trưởng Keyboard với 10 ngón tay thoang thoát trên bàn phím đã làm vỡ tung những nốt trầm bổng vang dội bay xa làm các nghệ sĩ áo Lam tung hứng hát hò không biết mệt mỏi.

Khép lại một chặng đường – Mở ra một tương lai

Đại hội Huynh Trưởng Toàn Quốc kỳ 12 và Lễ hội Kỷ niệm 50 năm GDPTVN tại Hoa Kỳ đã khép lại trong không khí trang nghiêm, ấm áp và đầy niềm tin. Bốn ngày sinh hoạt giữa sa mạc Adelanto không chỉ là những phiên họp, những nghi lễ, hay những chương trình văn nghệ; đó là một cuộc trở về, một sự khẳng định lý tưởng, một lời hứa tiếp nối của bao thế hệ Áo Lam.

Giữa nắng gió khắc nghiệt, giữa tượng Quan Âm uy nghi, giữa tiếng chuông thiền viện ngân vang, tình Lam đã tỏa sáng như một dòng năng lượng bất tận. Chư Tôn Đức hiện diện, chứng minh và sách tấn; Huynh Trưởng các miền tay bắt mặt mừng; Đoàn Sinh hồn nhiên trong từng nụ cười; Phụ Huynh và thiện hữu tri thức cùng chung tay — tất cả đã tạo nên một đại hội mang dấu ấn lịch sử.

Nửa thế kỷ qua, GDPTVN tại Hoa Kỳ đã đi từ những bước chân đầu tiên nơi đất khách đến một hệ thống vững mạnh, đoàn kết và đầy nội lực. Nửa thế kỷ phía trước đang mở ra với nhiều thách thức mới, nhưng cũng đầy cơ hội để tổ chức tiếp tục trưởng thành, tiếp tục phụng sự, tiếp tục nuôi dưỡng thế hệ trẻ bằng ánh sáng Phật pháp và tình người Việt Nam.

Từ Adelanto, một thông điệp đã được gửi đi:

*Áo Lam vẫn còn đó và sẽ còn mãi.
Vẫn kiên định trước thử thách.
Vẫn giữ gìn cội nguồn.
Vẫn vững tiến vào tương lai.*

Đại hội khép lại, nhưng hành trình thì không. Tình Lam vẫn tiếp tục bước tới — nhẹ nhàng, bền bỉ, và đầy yêu thương — như đã suốt 50 năm qua.

TÙY BÚT HÀNH TRÌNH 50 NĂM

A 50-Year Journey Home

Chung Niệm Lê Tấn Hoài - Nhất Tâm BYA

Có những chuyến trở về không được đo bằng khoảng cách của những chuyến xe, những chuyến bay, hay những con đường đã đi qua. Có những chuyến trở về được đo bằng sự rung động của trái tim khi ta chợt nhận ra mình đang đứng giữa những người tuy chưa từng quen biết, nhưng lại có cùng một niềm tin, cùng một lý tưởng và cùng chung một mái nhà tinh thần.

Đối với tôi, những ngày cuối tháng Sáu năm ấy là một cuộc trở về như thế.

Lần này, không như những lần trước. Đặt chân vào kỳ Đại hội toàn quốc lần thứ 50 của Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hoa Kỳ, tôi mang theo trong lòng niềm háo hức của một người Huynh Trưởng, nhưng cũng có chút ngỡ ngàng của một người Huynh Trưởng trẻ đứng trước một dòng sông lớn đã âm thầm chảy qua hơn nửa thế kỷ.

Tôi đã từng nghĩ mình hiểu màu áo Lam.

Tôi đã từng nghĩ màu áo ấy chỉ là chiếc áo mình mặc trong những ngày sinh hoạt, là những bài hát quen thuộc vang lên dưới sân chùa, là những buổi học Phật pháp, những trò chơi, những vòng tay sinh hoạt cuối tuần.

Nhưng rồi, trong những ngày hội ngộ này, tôi mới hiểu rằng màu Lam không chỉ nằm trên thân áo.

Màu Lam nằm trong những câu chuyện của những người đã dành cả tuổi trẻ để giữ gìn tổ chức.

Màu Lam nằm trong những bước chân âm thầm của những anh chị Huynh Trưởng đã đi qua bao mùa mưa nắng.

Màu Lam nằm trong những hy sinh không được gọi tên, trong những đêm thức khuya chuẩn bị sinh hoạt, trong những lần vượt qua khó khăn để giữ cho một mái nhà chung không bao giờ vắng tiếng cười của đàn em.

The journeys home cannot be measured by the distance traveled, by the roads crossed, or miles covered in cars and airplanes. The journeys home are measured instead by the stirring of the heart, the moment we suddenly realize we are standing amongst strangers who share the same faith, the same ideals, and the same spiritual home.

For me, the final days of June that year are that homecoming.

This time is different from all the times before. As I stepped into the 50th Anniversary National Congress of the Vietnamese Buddhist Youth Association (VBYA) in the United States, I carried the excitement of a young Dharma leader, but also a sense of humility and wonder as I stood before a great river that quietly flowed for more than half a century.

I once thought I understood the meaning of our uniform, áo lam.

I once thought the Áo Lam was simply the garment I wore during weekly activities while familiar songs echoed in the temple courtyard, the Dharma lessons, the games, and the circles of friendship shared every weekend.

Nevertheless, through these days of coming home, I came to understand the áo lam’s true meaning beyond merely something worn on the outside.

The Áo Lam lives in the stories of those who devoted their youth to preserving and nurturing this organization.

The áo lam lives in the quiet footsteps of generations of Dharma leaders who walked through countless seasons of hardship and change.

The Áo Lam lives in the sacrifices that often go unnoticed, — in the late nights preparing activities, in overcoming challenges, and in every effort made to ensure that the

Và tôi đã thật sự lặng người khi nhìn thấy những mái tóc bạc màu thời gian vẫn còn đứng đó.

Vẫn là những nụ cười hiền hòa.

Vẫn là những ánh mắt đầy nhiệt huyết.

Vẫn là sự thao thức khi nói về tương lai của Gia Đình Phật Tử.

Tôi tự hỏi:

Điều gì đã khiến những con người ấy có thể giữ ngọn lửa này suốt bao nhiêu năm tháng?

Phải chăng đó là một lời hứa?

Một trách nhiệm?

Hay đơn giản hơn, đó là một tình thương quá lớn dành cho màu áo đã gắn bó với cuộc đời mình?

Có lẽ câu trả lời nằm ở tất cả những điều ấy.

Bởi để giữ một ngọn lửa cháy trong một vài ngày không khó.

Nhưng để giữ một ngọn lửa sáng suốt năm mươi năm, qua bao thăng trầm của cuộc sống, cần có những trái tim biết yêu thương, biết hy sinh và biết đặt lợi ích của thế hệ mai sau lên trên những mong cầu riêng của bản thân.

Đứng giữa hàng ngàn chiếc áo Lam trong những ngày đại hội, tôi bỗng cảm nhận được mình đang đứng giữa một dòng chảy của thời gian.

Ở đó có những người đã gieo hạt giống từ những ngày đầu tiên.

Có những người đã chăm sóc, vun bồi bằng cả cuộc đời.

Và hôm nay, thế hệ trẻ chúng tôi đang được nhận lấy những hạt giống ấy trong đôi tay của mình.

Tôi chợt hiểu rằng chúng tôi không chỉ đến đây để tham dự một sự kiện.

Chúng tôi đến đây để nhận một sự trao truyền.

Trao truyền một lý tưởng.

Trao truyền một niềm tin.

Trao truyền một trách nhiệm.

Bởi vì màu áo Lam sẽ không thể trường tồn chỉ bằng những ký ức đẹp của quá khứ. Nó chỉ thật sự sống mãi khi mỗi thế hệ biết tiếp nhận bằng lòng biết ơn, gìn giữ bằng sự tinh tấn và trao lại bằng tất cả tình thương.

Có thể một ngày nào đó, những khuôn mặt hôm nay sẽ không còn đứng cạnh nhau trong những kỳ đại hội. Những giọng hát thân quen rồi cũng sẽ lắng xuống theo dòng thời gian. Nhưng tôi tin rằng, nếu ngọn lửa này được truyền đi bằng trái tim của những người trẻ, thì màu Lam sẽ vẫn còn xanh, vẫn còn sáng, vẫn còn hiện diện trong đời sống của những thế hệ mai sau.

laughter and joy of younger generations filled our shared home.

Seeing gray-haired elders continuing to stand among us truly moved me.

Still carrying gentle smiles.

Still beaming with enthusiasm in their eyes.

Still deeply concerned about the future of the BYA.

I found myself asking:

What allowed these people to preserve this flame for so many decades?

Was it a promise?

A responsibility?

Or perhaps, more simply, a love so profound for the áo lam that it has become a part of their very lives?

Perhaps the answer lies in all of these things.

Keeping a flame burning for a few days is not difficult.

But to keep that flame glowing for fifty years, through countless challenges and changes in life, that requires hearts.

Hearts that know how to love, how to sacrifice, and how to place the well-being of future generations above their own personal desires.

Standing amongst thousands of people in áo lam during the congress, I suddenly felt I stood in the middle of a river of time.

There were those who planted the first seeds and those who nurtured and cultivated those seeds their entire lives.

Today, my generation is receiving those precious seeds into our own hands.

I suddenly understood that we did not come here simply to attend an event.

We came here to receive a sacred transmission.

The transmission of an ideal.

The transmission of faith.

The transmission of responsibility.

Because the áo lam cannot endure merely as a beautiful memory of the past. It can only live forever when each generation receives it with gratitude, preserves it with dedication, and passes it forward with love.

Perhaps one day, the faces we see today will no longer stand together at future congresses. The familiar voices and songs may eventually fade into the passage of time. But I believe that if this flame continues to be carried forward by the hearts of younger generations, then the áo lam will

Ngày chia tay đại hội, khi từng đoàn người lần lượt rời bước, tôi đứng lại trong giây phút cuối cùng để nhìn một lần nữa không gian nơi mình vừa trải qua những ngày thật đẹp.	remain vibrant, meaningful, and live on in the lives of those who come after us.
Tôi nhận ra rằng mình không mang về chỉ là những tấm hình lưu niệm.	On the day of farewell, as each group departed and the gathering slowly came to an end, I stood quietly for one final moment, looking back at the place where I had experienced such meaningful days.
Tôi mang về một niềm tự hào.	I realized that I was not taking home only photographs and memories.
Mang về một sự biết ơn.	I was taking home pride.
Mang về một lời tự nhắc nhở.	I was taking home gratitude.
Rằng từ hôm nay, chiếc áo Lam trên vai tôi không còn đơn thuần là một màu áo.	I was taking home a personal commitment.
Đó là một lời nguyện.	From that moment forward, the áo lam I wear no longer is just a color or a piece of clothing.
Nguyện sống tử tế hơn.	It is a vow.
Nguyện phụng sự nhiều hơn.	A vow to live with greater kindness.
Nguyện bước tiếp con đường mà biết bao thế hệ đi trước đã âm thầm khai mở.	A vow to serve with greater dedication.
Bởi có những điều trong cuộc đời không thể cân đo bằng thời gian.	A vow to continue the path that countless generations before me had quietly opened through their devotion and sacrifice.
Có những nơi ta chỉ ở lại vài ngày, nhưng lại mang theo trong tim suốt cả một đời.	Moments in life that cannot be measured by time.
Và với tôi, chuyến trở về trong những ngày hội ngộ ấy chính là khoảnh khắc tôi nhận ra:	Places we stay only for a few days can be carried for a lifetime in our hearts.
<i>Tôi không chỉ đang mặc một màu áo Lam.</i>	And for me, this journey home during those days of reunion was the moment I truly realized:
<i>Tôi đang được tiếp nối một hành trình.</i>	<i>I am not simply wearing an Áo Lam.</i>
<i>Một hành trình của tình thương, của niềm tin và của những trái tim nguyện sống vì người khác.</i>	<i>I am continuing a journey.</i>
	<i>A journey of compassion, faith, and the hearts of those who choose to live in service of others.</i>

Những Anh Chị Thầm Lặng

Mỹ Nguyên

Đại Hội Huynh Trưởng Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hoa Kỳ lần thứ XII và Lễ Hội 50 Năm được tổ chức tại Thiền Viện Chân Nguyên đã khép lại, nhưng trong lòng em vẫn còn nguyên những cảm xúc khó quên. Điều đọng lại không chỉ là những buổi họp, những chương trình văn nghệ, hội chợ, workshops hay những cuộc thi sôi nổi, mà hơn hết là hình ảnh của những anh chị Huynh Trưởng thầm lặng – những người đã âm thầm phụng sự để mang đến cho tất cả chúng em một kỳ đại hội, lễ hội thật trọn vẹn.

Chúng em đến từ khắp nơi trên nước Mỹ. Có người bay hàng giờ, có người phải nối nhiều chuyến bay mới đến được Thiền Viện Chân Nguyên. Nhưng ngay từ khi vừa đáp xuống phi trường, chúng em đã cảm nhận được sự ấm áp của tình Lam. Đã có những anh chị đứng chờ sẵn để đón từng người, chở đi ăn tối, rồi lại đưa về thiền viện nghỉ ngơi. Một hành trình dài trở nên nhẹ nhàng hơn chỉ vì những nụ cười thân thương và những lời hỏi han chân tình.

Xe vừa đến cổng Thiền Viện Chân Nguyên, điều đầu tiên đập vào mắt chúng em là hai hàng cờ của các đơn vị Gia Đình Phật Tử trên toàn quốc tung bay trong gió như đang dang rộng vòng tay chào đón. Mỗi lá cờ là một đơn vị, một màu áo Lam, một mái nhà. Ít ai biết rằng những lá cờ ấy đã được anh Trưởng Ban kỳ công mang từ Việt Nam về để hiện diện trong ngày hội lớn này.

Tiếp theo là chiếc công trại thật uy nghi và trang nghiêm. Nhìn thấy thành quả, chúng em khó có thể hình dung các anh chị trong miền Quảng Đức đã phải đồ biết bao mồ hôi, thức bao nhiêu đêm để dựng nên từng cây cột, căng từng sợi dây, hoàn thiện từng chi tiết, chỉ mong mỗi người bước vào đều cảm nhận được không khí của ngày hội lớn.

Bước vào nhà bếp, mùi phở chay thơm lừng lan tỏa khắp nơi. Suốt những ngày đại hội, từ bữa sáng đến bữa tối, bữa ăn nào cũng đầy đủ, nóng hổi và ngon miệng. Hàng trăm phần ăn được chuẩn bị đúng giờ, chu đáo và đầy tình thương. Đằng sau mỗi tô phở, tô bún, mỗi mâm cơm là những đôi tay đã thức từ rất sớm, có khi làm việc đến tận khuya mà vẫn luôn nở nụ cười thật tươi.

Trong chánh điện và hội trường, mọi thứ đều được chuẩn bị thật trang nghiêm. Bàn hội nghị được sắp xếp chỉnh tề. Bàn thờ Phật được trang hoàng với những bình hoa tươi rực rỡ, gần mười hai giờ khuya, chúng em vẫn thấy các chị còn ngồi cắm từng bình hoa, tỉ mỉ chỉnh từng cành lá để sáng hôm sau mọi người bước vào sẽ cảm nhận được sự thanh tịnh và trang trọng của phòng hội nghị. Có những vẻ đẹp chỉ tồn tại trong vài ngày, nhưng lại được đánh đổi bằng biết bao giờ lao động âm thầm.

Đến khu vực nghỉ ngơi, phòng ngủ sạch sẽ, phòng tắm gọn gàng, mọi thứ được sắp xếp ngăn nắp. Giữa những ngày hè nóng bức, còn có cả máy lạnh để mọi người được nghỉ ngơi thật thoải mái sau một ngày dài sinh hoạt. Có lẽ ít ai nghĩ đến việc phía sau sự tiện nghi ấy là bao nhiêu công sức chuẩn bị, dọn dẹp và kiểm tra của các anh chị trước khi đại hội bắt đầu.

Ngày thứ hai của đại hội là một thử thách thật lớn. Tin đường ống nước bị vỡ lan đến ban tổ chức. Em vẫn nhớ hình ảnh anh Như Tiến với gương mặt đầy lo lắng bước lên hỏi trước toàn đại hội: *"Có anh chị nào biết sửa ống nước không?"*

Cả hội trường im lặng. Không một cánh tay nào giơ lên. Em nhìn thấy trên gương mặt anh như có thêm vài nếp nhăn, mái tóc như bạc thêm vài sợi. Có lẽ lúc ấy điều anh lo lắng không chỉ là một sự cố xảy ra, mà là hàng trăm anh chị em sẽ ăn gì vào bữa trưa, lấy nước đâu để nấu ăn, để rửa chén, để mọi người sinh hoạt và vệ sinh.

Trong lúc chờ sửa chữa, các chị lặng lẽ bưng từng xô nước vào khu vệ sinh, rồi lại tiếp tục chuẩn bị bữa ăn như chưa có chuyện gì xảy ra.

Phật thương, mọi việc rồi cũng được giải quyết. Đường ống được sửa xong. Đến giờ cơm, những tô canh vẫn nóng hổi, những phần cơm vẫn đầy đủ như chưa từng có một sự cố nào xảy ra. Có lẽ đó chính là phép màu của tinh thần phụng sự.

Trong khi toàn thể Đại hội vẫn đang tập trung cho phiên bầu cử Tân Ban Hướng Dẫn nhiệm kỳ mới, em để ý thấy các anh chị của Miền Quảng Đức trong hội trường dường như không thể ngồi yên. Ánh mắt các anh chị luôn hướng về đồng hồ, thấp thỏm lo cho công tác chuẩn bị Hội Chợ

Đêm sắp diễn ra. Cuối cùng, các anh chị đã xin phép Đại hội được rời hội trường sớm để ra ngoài bắt tay vào công việc.

Bởi các anh chị hiểu rằng, nếu tất cả đều ngồi trong hội trường thì sẽ không có ai dựng gian hàng, kéo dây điện, trang trí sân bãi, chuẩn bị trò chơi, sắp xếp từng gian hàng, kiểm tra âm thanh, ánh sáng hay chuẩn bị cho màn khai mạc. Trong khi chúng em tham dự buổi Lễ Tưởng Niệm thì ở bên ngoài, các anh chị đã tất bật chạy ngược chạy xuôi để mọi thứ được sẵn sàng và đúng giờ.

Đến khi trời vừa nhá nhem tối, tiếng trống lân rộn rã vang lên khắp khuôn viên Thiền Viện Chân Nguyên. Đoàn lân tiến vào trong tiếng reo hò, những tràng pháo đỏ rực nổ giòn giã mở màn cho Hội Chợ Đêm, mang theo không khí hân hoan và náo nhiệt của ngày hội lớn. Chỉ trong khoảnh khắc, cả khuôn viên như bừng sáng bởi ánh đèn, tiếng cười và niềm vui của hàng trăm anh chị em.

Hội Chợ Đêm nhanh chóng trở thành một trong những điểm nhấn đẹp nhất của Lễ Hội 50 Năm. Những gian hàng trò chơi lúc nào cũng đông kín người, các quầy ẩm thực tỏa hương thơm hấp dẫn, tiếng cười nói vang khắp nơi. Mọi người cùng nhau vui chơi, gặp lại bạn bè từ khắp các miền sau nhiều năm xa cách, cùng lưu lại những tấm hình kỷ niệm và những khoảnh khắc khó quên. Đó không chỉ là một đêm hội, mà còn là nơi tình làng được thắt chặt, nơi khoảng cách địa lý dường như tan biến.

Chúng em đã có một buổi tối thật trọn vẹn mà ít ai biết rằng, để có được những tiếng trống lân rộn rã, màn pháo khai mạc tung bừng và một Hội Chợ Đêm đầy ắp tiếng cười ấy, các anh chị miền Quảng Đức chuẩn bị thật chu đáo, bao nhiêu công sức đã bỏ ra để có được đêm hội hôm nay.

Hai đêm văn nghệ cũng để lại những cảm xúc thật khó quên. Mỗi tiết mục chỉ kéo dài vài phút trên sân khấu, nhưng phía sau đó là hàng tháng trời tập luyện, chỉnh sửa, chuẩn bị trang phục, âm thanh, ánh sáng và đạo cụ. Có những anh chị chạy lui chạy tới phía sau để chương trình diễn ra liền mạch. Có người làm việc xuyên suốt cả buổi tối mà gần như không có thời gian ngồi xem một tiết mục trọn vẹn. Khán giả chỉ nhìn thấy những tràng vỗ tay và những màn biểu diễn rực rỡ, nhưng không nhìn thấy những giọt mồ hôi của những người đứng sau ánh đèn sân khấu. Chính sự tận tụy ấy đã tạo nên hai đêm văn nghệ thật hấp dẫn, đầy cảm xúc và xứng đáng với dấu mốc 50 năm của Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hoa Kỳ.

Một trong những workshop được mong chờ nhất là workshop múa lân. Đã có lúc chúng em nghe tin phải hủy. Chúng em, nhất là các em thiếu Nam, rất tiếc nuối. Thế nhưng, bằng tất cả sự cố gắng và tâm huyết, anh Đầy đã "làm nên điều kỳ diệu". Anh liên hệ, sắp xếp, điều phối và tìm mọi cách để workshop vẫn được diễn ra, các em hăng say tham dự, đến lúc hết giờ, anh Huỳnh Trưởng điều khiển chương trình phải thông báo "múa lân workshop is over" vậy mà các em vẫn đứng đó, không em nào muốn đi. Có những điều tưởng chừng rất nhỏ, nhưng lại là thành quả của biết bao nỗ lực phía sau mà người tham dự ít khi biết đến.

Đêm cuối, khi phần lớn mọi người đang yên giấc, thì vào lúc buổi sáng sớm, anh Quảng Tịnh đã lặng lẽ thức dậy để hoàn tất bài Tổng kết Đại hội và Lễ hội. Trong không gian tĩnh lặng của đêm khuya, vẫn có những con người âm thầm làm việc, để sáng hôm sau mọi chương trình được diễn ra đúng giờ, trọn vẹn và suôn sẻ.

Rồi còn những cuộc thi, những trò chơi, những câu hỏi, những phần thưởng... Tất cả đều không tự nhiên mà có. Đó là kết quả của biết bao buổi họp, bao lần thử nghiệm, chỉnh sửa và chuẩn bị của khối sinh hoạt để mỗi người tham dự đều có những giờ phút hào hứng, bổ ích và đáng nhớ.

Không thể không nhắc đến Ban Vận Chuyển, những anh chị đã lặng lẽ lo cho cả một hành trình. Từ nhiều tiểu bang, nhiều sân bay khác nhau, hàng trăm huynh trưởng và đoàn sinh đều được các anh chị đón đưa chu đáo, an toàn. Dù lịch bay thay đổi,

chuyến bay đến trễ giờ, giờ đến không đồng nhất, các anh chị vẫn kiên nhẫn theo dõi, sắp xếp và linh hoạt chia nhóm, ghép xe sao cho ai cũng được đón kịp thời. Có những lúc tất bật chạy đi chạy lại giữa các phi trường, điện thoại không ngừng reo, nhưng các anh chị vẫn giữ nụ cười và sự bình tĩnh quen thuộc. Nhờ vậy, những bước chân từ khắp nơi đã có thể gặp nhau trọn vẹn trong tình ấm, an vui và an toàn ngay từ những giờ phút đầu tiên.

Sau lễ bế mạc, chúng em được gọi lên xe để ra phi trường trở về nhà. Chuyến xe đưa chúng em khép lại những ngày hội đầy kỷ niệm.

Nhưng khi xe lăn bánh, các anh chị vẫn còn ở lại. Ở lại để tháo cổng trại. Ở lại để dọn dẹp hội trường. Ở lại để thu gom bàn ghế, chuyên chở vật dụng, trả lại sự yên bình cho Thiên Viện Chân Nguyên. Khi chúng em đã về đến nhà, có lẽ nhiều anh chị vẫn còn đang tiếp tục công việc của mình.

Trong buổi workshop, anh Như Tiến có chia sẻ rằng đừng dùng từ "hy sinh" vì nghe nặng nề quá, hãy dùng từ "phụng sự" để nhẹ nhàng hơn. Em hiểu ý anh. Và đúng vậy, với người Huỳnh Trưởng, tất cả đều là phụng sự.

Nhưng từ góc nhìn của một người tham dự, em vẫn thấy rằng các anh chị đã hy sinh rất nhiều. Hy sinh thời gian bên gia đình. Hy sinh những ngày nghỉ quý báu. Hy sinh giấc ngủ, sức khỏe và cả sự thoải mái của bản thân. Có người không được tham dự trọn vẹn một chương trình nào vì luôn phải chạy phía sau. Có người chưa kịp ăn hết bữa cơm đã phải đi giải quyết công việc. Có người chỉ mong mọi người được vui, được no đủ, được bình an, còn bản thân mình thì sao cũng được. Có lẽ đó chính là tinh thần đẹp nhất của người Huỳnh Trưởng Gia Đình Phật Tử.

Chúng em xin tri ân tất cả những anh chị đã âm thầm đứng phía sau ánh đèn sân khấu để Đại Hội Huỳnh Trưởng Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hoa Kỳ lần thứ XII và Lễ Hội 50 Năm được thành tựu viên mãn.

Chúng em có thể không nhớ hết tên của từng người. Nhưng chúng em sẽ luôn nhớ rằng, phía sau một đại hội thành công là biết bao tấm lòng lặng lẽ phụng sự.

Thương & quý các anh chị thật nhiều.

“Gia Đình” Phật Tử

Tuệ Hưng

Sau Đại hội kỷ niệm 50 năm Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hoa Kỳ tại Thiền Viện Chân Nguyên, Adelanto, California, trong tôi còn đọng lại rất nhiều hình ảnh. Những màu áo Lam nổi dài khắp sân chùa. Những cái chào nhau của lần đầu gặp gỡ. Những cái bắt tay sau nhiều năm xa cách. Những tiếng cười xen lẫn những giọt nước mắt của ngày hội ngộ. Năm mươi năm là một chặng đường đủ dài để biết bao thế hệ cùng đi qua dưới một màu áo.

Nhưng rồi khi mọi người đã trở về với cuộc sống thường ngày, trong tôi lại hiện lên hình ảnh của một người không còn có mặt giữa chúng ta.

Đó là Bác Gia Trưởng Minh Nhân của đơn vị tôi.

Bác ra đi ở tuổi năm mươi ba, quá đột ngột để bất kỳ ai có thể chuẩn bị cho một lời chia tay. Thế nhưng, điều khiến tôi nhớ về Bác nhiều nhất không phải là ngày Bác rời xa chúng ta, mà là cách Bác đã sống khi còn hiện diện.

Bác hiếm khi nói những điều lớn lao. Bác không giảng giải nhiều về đạo lý. Nhưng nhìn cách Bác đối xử với mọi người, tôi hiểu rằng có những bài học không cần được nói ra, chỉ cần được sống.

Tôi từng thấy Bác âm thầm giúp đỡ những anh em gặp khó khăn về tài chánh mà không mong người khác biết đến. Có người gặp biến cố trong cuộc sống, Bác là người hỏi han đầu tiên. Có người chán nản muốn rời hàng ngũ, Bác không trách móc, cũng không phán xét. Bác chỉ lặng lẽ ngồi xuống, lắng nghe và tìm cách giữ người ấy ở lại.

Điều đặc biệt là Bác chưa bao giờ xem đó là một sự hy sinh. Với Bác, có lẽ đó chỉ là việc một người trong gia đình nên làm cho người thân của mình.

Nhiều năm sinh hoạt trong Gia Đình Phật Tử, tôi cứ nghĩ mình đã hiểu ý nghĩa của bốn chữ ấy. Chỉ đến khi nhìn lại cuộc đời của Bác Minh Nhân, tôi mới nhận ra rằng điều quý giá nhất không nằm ở hai chữ “Phật Tử”, mà bắt đầu từ hai chữ “Gia Đình”.

Gia đình là nơi người ta không bị bỏ lại khi gặp khó khăn.

Gia đình là nơi niềm vui được chia sẻ và nỗi buồn được gánh cùng nhau.

Gia đình là nơi một người vấp ngã thì những người còn lại cùng đưa tay nâng dậy.

Nếu một người anh em gặp khó khăn về tài chánh, ta tìm cách giúp trong khả năng của mình. Nếu họ gặp biến cố, ta ở bên cạnh. Nếu họ phạm sai lầm, ta nhắc nhở bằng lòng thương hơn là sự kết tội.

Đó mới là điều làm cho hai chữ Gia Đình có ý nghĩa.

Chúng ta thường tự hào vì mình là những người học Phật. Chúng ta học về từ bi, hỷ xả, vô ngã và bao dung. Nhưng càng đi lâu trên con đường ấy, tôi càng nhận ra rằng học Phật không phải để trở thành người chỉ biết nói về giáo lý, mà là để biết thương nhau nhiều hơn.

Đáng tiếc thay, đôi khi chính trong môi trường học Phật, chúng ta lại dễ quên điều đó.

Chúng ta mong người khác phải nhẫn nhịn như một vị Bồ Tát, phải ứng xử hoàn hảo như một vị Phật, nhưng lại quên rằng tất cả chúng ta đều chỉ là những người đang học để trở thành Phật tử đúng nghĩa. Không ai bước vào Gia Đình Phật Tử mà đã trọn vẹn. Ai cũng mang theo những tập khí, những giới hạn và những cái tôi cần được chuyển hóa.

Nếu vì những khác biệt mà chúng ta đánh mất tình huynh đệ, thì điều mất đi không chỉ là một mối quan hệ. Điều mất đi chính là linh hồn của Gia Đình Phật Tử.

Tôi chưa bao giờ nghĩ Gia Đình Phật Tử sẽ lụi tàn vì thiếu người, thiếu kinh phí hay thiếu những chương trình sinh hoạt hấp dẫn.

Điều khiến tôi lo lắng hơn là một ngày nào đó, chúng ta vẫn còn đầy đủ cờ Lam, đồng phục Lam, nghi thức Lam, nhưng tình Lam giữa những con người lại không còn như trước.

Một tổ chức có thể tồn tại nhờ điều lệ.

Nhưng một gia đình chỉ tồn tại khi người trong gia đình còn biết yêu thương nhau.

Có lẽ điều mà các bậc tiền bối muốn gửi gắm khi đặt tên là Gia Đình Phật Tử không chỉ là xây dựng một tổ chức tu học. Các Ngài muốn dựng nên một mái nhà. Một mái nhà mà khi ai đó gặp hoạn nạn sẽ có người nâng đỡ. Khi ai đó làm lỗi sẽ có người bao dung. Khi ai đó thành công sẽ có người cùng vui. Và khi ai đó mệt sẽ luôn có một nơi để trở về.

Sau Đại hội 50 năm, nhìn lại chặng đường của Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hoa Kỳ, tôi nghĩ điều đáng tự hào nhất không chỉ là chúng ta đã đi được nửa thế kỷ. Điều đáng tự hào hơn là suốt nửa thế kỷ ấy đã có biết bao người âm thầm sống như Bác Minh Nhân, xem anh em Lam viên là người thân của mình, cho đi mà không cần được nhắc tên, giúp đỡ mà không cần được ghi nhận.

Có lẽ đó mới chính là nền móng giúp Gia Đình Phật Tử tồn tại đến hôm nay.

Sự hiện diện của Bác giữa chúng ta không còn nữa, nhưng hạnh nguyện của Bác vẫn lặng lẽ tiếp tục trong ký ức của những người ở lại. Mỗi lần nhớ đến Bác, tôi không chỉ nhớ một con người, mà còn nhớ một cách sống. Và chính cách sống ấy luôn nhắc nhở tôi bằng một câu hỏi rất giản dị, nhưng cũng rất khó trả lời:

Mình đã thật sự sống với nhau như một gia đình hay chưa?

Nếu mỗi người đều biết thương nhau thêm một chút, bớt đi một chút tự ái, biết đưa tay khi một người anh em gặp nạn, biết ngồi lại khi có những hiểu lầm thay vì quay lưng bước đi, thì ngọn lửa Lam sẽ không bao giờ tắt.

Bởi sau tất cả, điều giữ cho Gia Đình Phật Tử trường tồn suốt năm mươi năm qua không chỉ là lý tưởng, không chỉ là tổ chức, mà chính là tình người.

Một tình người được gọi bằng hai tiếng thật giản dị, nhưng cũng thật thiêng liêng: **“Gia Đình”**.

Nhật Ký Đoàn Sinh Đơn Vị Trúc Lâm Renton, WA

Đại Hội 50 Năm

Chơn An Hiếu - Nguyễn Hoàng Trinh Kathleen

Workshops: Leadership under pressure, Teaching 101

Competitions: Dharma Olympiad, Speech Competition

As I begin to reflect on my experience at my first national Lễ Hội, there are so many things that flood my mind. The nerves that came with competing everyday, the excitement behind performing on that stage, the curiosity as to if I was going to see people I already knew from Hoa Lam II, and a little bit of the realization that I am getting older. The trip there was easy in my opinion, I feel like listening ears were on and everyone was getting along well. I had quite the tight van ride there, but driving in and seeing all of the BYA flags as well as the big gate put into perspective how many people were coming together for this. Settling in was tough, but maybe that mindset was out of exhaustion. I had a fun time walking around with Ni, and exploring the night market together. I was also incredibly grateful we got to take showers.

After my super awesome, hot shower in which I left both my shampoo and conditioner in California, I was able to meet my regional group for the Dharma Olympiad in-person for the first time. While walking around looking for somewhere to study, we unfortunately got recruited to lift a bunch of wood from one side of the night market to the other. While lifting, I was looking around to the other side and realized that I recognized almost everyone from Huong Thien BYA and seeing them in Texas. Anyways, our studying session went well and even though I wasn't worried about the Olympiad to begin with, I was even less so after. We ended up losing semi-finals the next day and placing 3rd overall, but it was the effort that counts and now all of us have a little more BYA history knowledge. I do wish there was another girl on the team to balance things out.

Ni and I are fully aware that we have good teamwork skills with each other... Now, let's add a third person who believes they're right... all of the time... we, at the ripe age of 18 can only do so much, even if we disagree. We did go through a third person in the time we were serving food and then through our first workshop. At Leadership under Pressure, we were put into groups and then put into a situation in which our plane crashes and we have to pick 6 items to take with us

for survival. 4 of us were discussing all of the items while an older HT in our group was yelling all of the items he believed were correct and telling me to write it down (I didn't.) Overwhelming morning, but at least we had each other. Well, we always do. Everything is a two person task if you ask us! Le Khai Mac was nice and hot. I also looked miserable carrying canopies in Ao Dai. The shade landed everywhere but on us. #interesting.

That evening, we performed on the Van Nghe stage. After rushing everyone to be fully ready by 8, it was a relief to know we weren't immediate. I was not built for the wind that night, but having some waiting time helped my nerves. (There might have been a little too much waiting time.)

If you're reading my entry on the search for inspiration on what to write about in yours, I want you guys to know I am incredibly proud of each and every single one of you. Individually, you all shined and uplifted each other when getting ready and through practice. There was also an insane amount of patience practiced beforehand. I know it was a lot to learn in such a limited amount of time, but we pulled through and I could not be more proud.

Any possible chances of free time I had, I spent worrying and worrying some more. I thought about the preparation that had been all around me and that I had personally done for this "speech". I was worried that I was overloading my brain with information and I would forget all of it as soon as I got up there, and I was worried about not having enough data or examples to back myself up. I stressed about my competitor, if there was going to be a language barrier, and the potential wording of the questions. The night before leaving for the trip and the morning right before I competed, I thought about disappointment. I let myself reflect about the time I've spent in BYA, all the unique experiences I've had, and all of the opportunities I've been given. I was nervous about disappointing an organization that has given so much to me and how I would feel about myself if I didn't perform to the best of my abilities.

Most of the time, the pressure we put on ourselves is so much stronger than the feeling of the pressure others put upon you. After competing, I thanked all of the moderators, team, and judges, but the last one stopped me. She pulled me aside and told me how proud she was of me and asked how I knew what to talk about. I told her about the help I got throughout the week and it was nice to openly recognize who helped me get here. Thank you Chi Julie & Chi Tam. Walking out, I was told that I had definitely won, but it wasn't in my head until I walked back in and Anh Hao asked me if I had received my award yet, I asked what award, and said they wouldn't tell me until closing ceremony, so he said oh I guess you'll find out at closing ceremony then. Thanks for the spoiler, Anh Hao. I think it got rid of some of the sweat on my hands and down my back. Anyways, I won. Pretty cool experience if I do say so myself.

I felt both young and old in different scenarios and I compare the responsibilities I had for the Texas trip vs. now. A lot more counting people, keeping in check, and direction is needed from me now, but I like being on this side of things more. Less interaction (in a good way) and distance away from everyone who acts the same way I did at that given age. I enjoy the feeling of being responsible for more than just myself and it does make it well known that I'm getting older. I want to know what more I can do with this organization and how many more skills I can learn. Growing older and having more means I'm not growing out of this anytime soon.

Cameron Huynh, Recipient of Tỉnh Tấn Vượt Bậc Award

Camp was an interesting experience to say the least. It was boring at times and at other times really fun.

On the first day, Mason and my mom all arrived two days ahead of everyone else, and it was a rough first sleep and very much not an enjoyable sleeping experience.

On the second day, during breakfast, I had some small talk with a temple from Arizona. They seemed pretty chill, and after that day, I would end up seeing that group almost

everywhere. The rest of the day was mostly just sitting around playing Marvel Snap. Mason and I also saw Andy, a kid that used to go to our temple a long time ago, but then he and his sister moved to Texas.

On the third day, everyone from our temple got there and got settled. Afterwards, it was the night market, and during the night market, Mason, Wilson, Thien, Skylar, and David had become gambling addicts for the night and played a roulette table game almost the entire time and had gotten enough food vouchers to get 32 sodas for our cabin, but then Skylar had gotten 16 more sodas, so we had to then start sharing with the rest of our temple.

On the fourth day, there were workshops and night performances. The workshops were somewhat fun, I guess, but the night performances were amazing. Unfortunately, during the day, the other boys had some problems with another group, so we had to talk things out with them and lost sleep because of that.

The final day was the awards ceremony, and Mason and my Lego video won 2nd place, and the boys' video won 1st place and got some money. Then I had to talk in front of like 500 people. I had a script, but I forgot the entire script.

Overall, the camp had many ups and downs, but I think that it was a good bonding experience between all of TL and hopefully the next big camp is more enjoyable.

Mason Huynh - Recipient of Tinh Tấn Vượt Bậc Award

California camp was kind of better than Texas, even when I came 2 days earlier. It was interesting. It was nice being in a cabin for like 4 nights. But I guess day 1 was me crashing into bed and having 8 sleepless hours at night. Day 2 was fine and I got to see Andy after a couple of years, then crashing into my cabin because I was burning. Day 3 was the day where I got to reunite with the Truc Lam boys.

Also, Wilson got a giant mattress that was basically a bed. Then, after changing for the night market, I did some climbing cup games with Louis and Winston, then got some tickets with Thien, Cameron, Wilson, David, and Skylar. Also, in the climbing game, I got the record for the hardest side completed the fastest.

Day 4 was interesting, mainly because of an interesting situation that I was not involved in, but I had to listen to it anyway. But the workshops are cool, I guess.

I liked the performances and slept for like 5 hours due to the little situation. Day 5 was amazing, I got to see many people from our Truc Lam to win many awards. Although, I did not leave with my group and stayed with my mom and my brother to wait for my dad to pick us up and do our own things. This was sort of better than Texas. There were some things in there that were concerning and confusing, but this was a 6/10 in total.

Khanh Huyen - Recipient of Hoa Sen Trí Tuệ award

Looking back on this trip, I must say everything was quite an experience; the performances, the atmosphere, the night market, workshop, etc. Things I could say I cherished well about this trip were being with an open community and spending time with my friends—even when I was dying to crawl back inside the dorms every time I stepped a foot out of the building. Going on this trip gave me the opportunity to see my friends in a more personal and vulnerable state that

truly brought us even closer than before, and I think that's what's so great about traveling and being in these national camps; making memories that you wouldn't usually create on a normal Sunday. Although there are so many good things about this national camp, I felt like it lacked an extreme amount of unity and community as compared to outside BYA. I couldn't necessarily recall connecting with a lot of outside groups, and I wished we had some ice breakers that directly forced all of us to talk. The workshops didn't necessarily push us to socially interact with one another, so I felt a bit out of place when I suddenly clashed with someone unfamiliar near the end of the camp. Nonetheless, this experience was something I hope to cherish just as much as I did with the Texas camp, and I'm looking forward to more fun trips like this with reflective improvement, especially in the social aspect.

Before I end this entry, I would like to sincerely thank all the judges who gave me an extraordinary opportunity and recognized my work for creative writing. This entire project was incredibly fun

and definitely opened my eyes to how something so simple can be such a major teaching tool and that outlines an essential way of living and thinking. Ultimately, this trip was a great adventure. Although there are a few things that could be improved, it was an unforgettable experience, and I hope to have more opportunities for similar trips in the future.

Vanessa Le received the 1st place award representing Thiệu Nữ Múa

Cali camp was a really fun experience because I've never been to a camp before. Sitting on the airplane and being together in the long car ride to the temple was such a bonding experience with my peers. At Cali, we had many fun events that helped me meet new people and new friendships. During the awards ceremony, it was awesome to see how many people from our Chùa got an award for projects because they worked so hard on it.

The performance night was probably my favorite night because I got to see all the different groups perform dances, sing songs, and do skits. Even with our tight practice schedule, I'm proud of our group being able

to get the dance down. Cali camp was a very fun experience that helped me become so much closer with my Thieu Nu.

Kylee Nguyen

At first, I wasn't looking forward to the California trip, but this trip helped me make new friends and have fun memories. Although there were conflicts throughout the trip, it was fun just because everyone was there supporting each other. Like how so many people were jammed into a van with a bunch of our luggage for two whole hours. Although that was uncomfortable, everyone in that van made the time go by fast. My favorite part was watching the girls do their dance performance on stage. Even though we had to stay up late to see it, it was exciting to see how the dance that they worked hard on came out. Some parts of the trip were boring, but the highlights of the trip definitely made up for it. I made lots of friends on this trip, and I'm glad my parents forced me to go.

Ethan Ly

Ethan Ly was on a journey to the greatest event of all time, Dai Hoi 50 Nam of GDPT Tai Hoa Ky at Thien Vien Chan Nguyen in Adelanto, California, on June 26th, 2026. It WAS AWESOME, and I could attend the Opening Ceremony and learn many things from Buddha Sasana. I liked the Night Market a lot and that I was able to help out on the lion dance for it and the fact that I had some classes like dancing with Anh Minh and lion dance class with another Local BYA like Anoma, Huynh Quang, Linh Son, and a lot more. I also liked the weather and the nice sunset with a lot of activities there. I very much appreciate Truc Lam BYA for inviting me to have this awesome adventure in California.

Kenneth Nguyễn

A highlight for traveling to California would be getting closer with my temple friends and meeting new ones from different Local BYA from other states. A lowlight would be having to sleep in a room with 8 other people because it was hot and I couldn't sleep so I didn't get much rest there. A problem that occurred to our group during our trip is having trouble with the group next to our room because they were bothering us. Because of this, we had to discuss what happened in the cafeteria. Luckily, our group was very mature and it was resolved. This trip made me a better person because I became more mature and a better Buddhist.

Selena Mai

At the Gia đình Phật tử camp in California was a pretty good trip overall. The food could've been better, but it was OK. You know, I learned a lot of different skills. I learned how to meditate properly, and I just learned overall more about Buddhism. The night market on Friday was really fun. I liked walking around to all the different stalls. See what they had and play their games all on Saturday night when we were watching the performances. It was really cool to see all the different Gia Đình perform. They could've improved on transport because it was really squished to fit like a lot of people in a van with a lot of luggage. Plus, on top of that, there was traffic, so I did get carsickness. I almost threw up, but if we didn't stop at the gas station, I would've definitely thrown up. But we stopped at that gas station to go take a break, but overall, this camp trip was pretty good.

Dam Kim Ngân

My trip to Cali with my Local BYA was an interesting event that happened in June. However, the past three days in Cali were amazing, I would say. A funny story that happened to me is that I was getting food when one guy said, "Why do you eat so much, you're a girl," and yet I went back to grab seconds. During this trip, there was a down and up, but I am glad to have spent my time with my loving members in BYA.

Lily Huynh

I had a wonderful experience at the camp with all Local BYAs in the United States. We spent 3 days together, learning how to collaborate within a large group and gaining a better understanding of the BYA's growth in the United States. The night market was really amazing, featuring delicious Vietnamese food in vegetarian versions. Seeing everyone dressed in traditional Vietnamese attire brought the market to life and infused it with a rich Vietnamese cultural spirit. Although we sometimes ran behind schedule and unsure of what to do next, those imperfect moments were what made the camp memorable. The camp may not have been perfect and some might not have had a good time there, but I know all of the Leaders put their hearts and souls into organizing this event, and I truly appreciate that.

Wilson Hồ - Cali Camp Reflection Journal Entry

I arrived at SeaTac on the early morning of June 26th, excited for our 50th Year Anniversary Camp in California. Throughout my life, I have learned to go into everything with an open mind, which greatly guided me throughout the camp. Of course, I knew nothing was going to be perfect.

I stand by something I learned from a different camp I attended: it is to plan for LMNOP. To put it simply, we always have a plan A. If you are careful, you make sure to include a plan B, but if you are VERY careful, you have a plan C. Yet when all else seems to fail, you have to have an LMNOP. To me, it means to be open-minded, being able to go with the flow, and adapt despite what challenges you face.

Throughout camp, there were many challenges where I had to LMNOP it a lot, from landing at the airport and having to go bus to bus for an hour trying to rent a car, or trying to sleep in a hot, sandy room with other stinky teenage boys.

I also learned a lot from the workshops and various activities. But those are not the things I will remember down the road. I will remember the memories and bonds I created with the other Thieu Nam. From those sandy, dusty, cold nights trying to sleep, or staying up to 1 a.m. to resolve some drama with another temple's Thieu Nam. Not only will I cherish and remember the bad but of course the good as well, for example, supporting our temple in the performances or winning various awards.

A few of Thieu Nam and I won an award for videography. Personally, an award is of course great, but there's a deeper meaning for me. It symbolizes the effort we put into our video, the troubleshooting we had to go through, and the memories we made. Many people helped with the video, but someone who was not recognized, which I would like to thank, is Anh Al'n Duong who originally guided us through the video procedure and poked our brains to come up with our own original ideas.

Something I also really valued throughout this camp is my relationship with Thieu Nam. As the current oldest Thieu Nam, I find myself often being seen as a leader. Because I am the oldest, I carry a lot of personal experience from my own personal trial and error.

At the beginning, each Thieu Nam had their own individual expectations for the 50th Year Anniversary Camp in California, whether it was feeling nervous, anxious, or excited. Of course, we never knew we were going to have those rough nights or the incidents that unfolded with another Thieu Nam. Throughout the camp, I saw the guys getting caught up over things that would simply not matter in a week. I believe there are certain things you do not need to put your mind to. I told them to just go with the flow and not let pointless things affect them. Despite many of these challenges, I strongly believe a majority of the Thieu Nam through these experiences were able to grow, which means a lot to me.

Looking back, I cherish and value all of the things that went wrong just as equally as everything that went right. People say it's not about the destination, and it's about the journey, but I believe it is about the company and those you meet along the way.

From the bonds that I strengthened, the memories I made, and the experiences I shared, I know this is a camp that I will remember and look back on for a long time.

Angel Nguyen

Do not recommend sleepwalking, 0/10 experience. Other than that, the trip was mostly fun. The 2-hour car ride wasn't, but from the temple and on, it was fun. There was a night market where we could dress up in traditional Vietnamese dress for the night market, and there were amazing potato tornadoes and Thai ice tea there. The trip itself was unforgettable from attending a workshop with my friends that was meant for HTr. to staying up until almost 12:00 for a dance performance, and even my head getting squished from my friends sleeping on me for both 2-hour car rides.

- Angel

P.S. you will get clipped if you fall asleep.

Ni Nguyen

Hi, this is Ni with an entry about my experience of the Trai 50 Nam.

I woke up before the sun did. My brain was feeling very numb, but I was rushed out of the house to get to the airport in time. Timeskip to when everyone is on the plane; Kathleen and I asked Na to open the blinds so we could see what lay beneath, and when I told you, it was brown... It was very brown. It looked so dry to the point where my eyes were watering, and Kathleen and I were joking about how it was urbanization, final boss. The difference was stark compared to Washington's green, which made me realize I will miss it for the next few days. As we landed, I started to think back to my first national camp, Trại Lạc Hồng down in Texas, and it made me feel a lot older. Not in a bad way. Just in a "Oh how time has passed," way.

I was sleeping for most of the van ride to the camp, so I didn't experience much. Although the bus driver gave me a very spicy tofu banh mi that made my ears ring. To those who know me, you know I can handle spice VERY well. That chilli was just built differently. As we entered the gates of the camp, I could see the many flags of all the Local BYAs and Regions that were expected at this camp. It got me excited, knowing that I might be able to see some friends that I made at Trại Lạc Hồng. When we got out of the van, a warm and dry wind had hit my face, and I knew from there that I was going to feel very dry. As we got to unpacking, my dad texted me that he bought some coconuts for my sisters, Kathleen, and me to share. However, when we got down there, we saw some senior citizens sitting around the coconuts, so I went up to ask if they were ours, and one of them responded with, "Oh, we're so sorry dears, we didn't know those were yours and drank it all." She then proceeded to laugh—really loudly—in my face. I was upset, and I was soon to be more upset after learning that they were five dollars each, which means that my dad had lost \$15 because of them. I am still upset about my money and coconuts being gone, by the way; I don't think that feeling will go away soon.

Soon, it would be time for the night market. All of the girls from my Local BYA were dressed really pretty, and it made me feel good that they could all be friends. A lot of pictures were taken of each other, and a lot of friends were made (I believe). The lion dancing was very fun. Especially when two guys came from behind me and began to stack and join the lions. Their friends apologized for the abrupt movements (didn't bother me at all), and I reassured them that it was okay. Nothing really happened that night, but I got some really good Banh Xeo (Kathleen did too) and ended the night off well.

Yes, I mention Kathleen a lot; that is because we are like the letters Q and U. We work well together, and we always work together. However, on the second morning, we came down for breakfast but were faced with older people telling us to help serve food. Yeah, that wasn't the plan, nor was it our job. We did end up helping out. Throughout that entire serving time, we were getting hustled by the cooks and did not have a great time. Add on the hunger both of us were feeling, and you have some very grumpy teenagers. To those I have served that morning, I am sorry if I gave you a face. I have nothing against you, I swear. I think after that was Le Khai Mac, which cooked me better than a bao. As the Huynh

Truong set up the canopies, it was going everywhere but us. So for most of the ceremony, Kathleen and I were burning. Thankfully, Na and my other sister, Angel, had found shade.

That evening was Van Nghe night, and our Local BYA had one. As we were all preparing for it, I was put on hair duty, and it felt stressful but did not impact me in a stressful way. Shout out to Kylee for helping me do hair. I genuinely don't think it was possible without you. One complaint I had about this night is the fact that my whole Van Nghe group thought that we were one of the first to be on that stage.... Guess what. WE WERE ALMOST LAST. We rushed out at exactly 8 p.m. and stayed in that freezing night to wait and perform. My body was shivering so badly as I was trying to fix my girl's hair and during my performance. I must admit that I am very proud of all of the girls who performed on that stage. Despite the limited space and how you felt about your performance, just know that I am very proud and impressed with you guys.

On the last day, I watched Kathleen compete in the Trivia and "TedTalk" events. It was very interesting to hear and see how other Local BYAs prepare for their events compared to ours. At the award ceremony, Kathleen and I were definitely the loudest when cheering for our BYA and for the Thien Minh Region. It feels good knowing that there are kids out there still caring for their heritage and culture. I don't really have a moral to the story, or a meaningful reflection here. All I can say is that this camp will be something that I will remember for a long time. See you guys at the next national camp!

Toodle-loo Kangaroos,

Thien Tran arranging

The California trip was indeed... an experience. With the burning weather, cockroaches in all of the cabins I was staying in, conflict with other cabins, and too many to discuss, one thing comes to mind that really stood out. It was the bond that our Thieu Nam made. We had experienced many hardships at the camp together, like the lack of AC, people outside our cabin messing with us, and us getting scolded by a random man at the camp for leaving on a fan that we didn't even turn on. We were through it all. The camp really showed how the bond can really strengthen in odd areas, but it does happen. To conclude, despite all the negatives of the camp, the bond of the Thieu Nam still was there and even was strengthened.

Những Cánh Chim Lam

Nhớ Về Quảng Thanh-Lê Văn Lương

By-Quảng Hương

Quảng Thanh Thương!

*Nhân Lễ Hội kỷ niệm nửa thế kỷ Xây Dựng và Phát Triển và Đại Hội Huynh Trưởng Toàn Quốc kỳ 12 của BHD Trung Ương GDPTVN Tại Hoa Kỳ mình chợt khơi lại bài "Những Cánh Chim Lam" mà hai đứa mình cùng ấp ủ, cùng viết nên trên chuyến xe Lam trở về dự **Đại hội X**, tại Viên Minh Oklahoma. Được anh chị em đơn vị Trúc Lâm và Phó Hiền cùng nhau ca hát trong kỳ đại hội. Hội ngộ lần này tại Thiền Viện Chân Nguyên đã hơn tháng nay mà anh vẫn băn khoăn không biết có nên viết vài lời cho bản tin cuối của kỳ trại này hay không (?). Cuối cùng trong cơn chiêm bao, hiện rõ ánh mắt và khuôn mặt của Quảng Thanh cười nói tiêm thức lúc ẩn khi hiện trong tâm trí của anh... Anh vẫn nhớ từng câu chuyện, từng nụ cười, mà hai anh em say sưa bàn về lời ca, đặt hợp âm cho bản nhạc, anh nhớ những lời Lương nói "em chọn Rê Thứ" tuy nhiên anh lại thích âm hưởng Si Thứ hơn, anh em vừa cười vừa chuyển đổi hợp âm sao cho vừa 'thanh' để chúng mình cùng ca cho qua ngày tháng...*

Nhớ về đại hội lần thứ 10 năm ấy, chiếc xe lăn bánh trên xa lộ 35S và qua biết bao con đường, rửa đó mà tâm hồn của hai anh em thì vẫn thả theo những nốt nhạc như những cánh chim Lam mang bao hoài bão dành cho đàn em thân yêu của chúng ta...

Vậy mà hôm nay, trên con đường trở về Đại Hội 12 và Hội Ngộ 50 năm tổ chức tại Thiền Viện Chân Nguyên, Adelanto, Californian, trên chuyến bay SouthWest, có 29 anh chị em Lam viên đơn vị Phổ Hiền mà lại thiếu Quảng Thanh, chiếc ghế bên cạnh lại trống vắng đi một bóng người áo lam tri kỷ... Anh chị em vẫn còn đây, riêng Quảng Thanh đã già từ cuộc đời ngũ trước và nhẹ bước về chốn xa xăm... Sự chia tay ấy không chỉ để lại một khoảng trống trong lòng người thân, mà còn để lại những nốt ‘lặng’ trong chính từng giai điệu của bài hát mà mình đã cùng nhau trau chuốt...

Hôm nay, anh xin mượn lại những lời ca trong **"Những Cánh Chim Lam"** để viết lên đôi dòng này, như nén tâm hương thành kính gửi đến hương linh em nơi chín suối. Mỗi câu hát giờ đây không còn chỉ là lời ca về tình Lam, mà đã trở thành những dòng ký ức, là nhịp cầu nối giữa cõi tịnh an lạc bên tề và kiếp đời ác trước bên ni. Anh tin rằng, ở một nơi thanh thân, em vẫn đang mỉm cười lắng nghe, vẫn dõi theo từng bước chân của những cánh chim Lam đang tiếp tục hành trình mà thời gian bên nhau chúng mình đã cùng vun đắp...Rồi mình **“Cùng về nơi đây, ta như cánh chim băng ngàn vượt trời mây...”**

Lời ca ấy đã đưa anh em chúng ta trở về với bao kỷ ức thân thương. Ngày ấy, anh em mình cùng nhau ngồi trên chuyến xe Lam trở về dự Đại hội X. Chiếc xe tuy đơn sơ nhưng chở đầy ắp tiếng cười, những câu chuyện không dứt và biết bao ước mơ của các em Oanh Vũ... Cũng chính trên chuyến xe ấy, ca khúc **"Những Cánh Chim Lam"** đã được ra đời từ những rung động chân thành của lý tưởng đời áo Lam mà bao năm tháng chúng ta đã đi... **"Tìm về tương lai, Ươm những ước mơ, mà đàn em mong chờ..."**

Vâng! Qua nửa thế kỷ nhìn lại, quý anh chị em mình từ quê hương Việt Nam xa xôi, ra đi mỗi người mang theo một số phận, một hoàn cảnh riêng. Có anh chị đã trải qua những tháng ngày gian nan khổ khó, có anh chị ném đủ những mắt mát, ly tan và những nỗi niềm không thể nói hết bằng lời. Thế nhưng, anh chị em mình đã vượt lên tất cả để cho **"...Đời Lam vui lắm thay, biết bao đêm gió vây, hay sương lạnh chùn đôi tay..."**

Đời Áo Lam như những kỷ niệm đẹp, là một hành trình dài, bởi lý tưởng, niềm vui không chỉ đến từ những tiếng cười, những buổi sinh hoạt, trại Truyền Thống, Chu Niên hay những ngày hội ngộ, mà còn được vun đắp từ biết bao kỷ niệm của một thời cùng sống, cùng học và cùng phụng sự. Niềm vui ấy càng trở nên ý nghĩa khi được sẻ chia với những người anh, người chị, người em trong cùng một mái nhà Lam thân thương như **"Bên nhau ta sánh vai, Mến thương ta vui ca, Tình Lam mình dong đầy"** và nơi đây gọi nhớ những đêm lửa trại mình tay trong tay quay chung vòng tròn... dù gặp bao khó khăn, gian khổ...chúng ta vẫn nở nụ cười tươi và giữ vững niềm tin của ngọn lửa lý tưởng trong tim mà không bỏ cuộc...đó là những hình ảnh những người áo lam cùng bước trên một con đường Sen Trắng. Không ai đi một mình, mỗi người đều là người bạn đồng hành, cùng dìu nhau trong tu học, trong sinh hoạt và trong những chặng đường phụng sự. không chỉ là tiếng hát trong các buổi lửa trại hay trò chơi trong sinh hoạt hàng tuần mà còn là niềm vui được sống trong tình huynh đệ. Tiếng cười, lời ca và những kỷ niệm được vun bồi bằng sự chân thành, kính trên nhường dưới, thương yêu và nâng đỡ nhau. Chính tình lam ấy là sợi dây gắn kết các thế hệ lại với nhau, để dù đi đâu, mỗi người anh chị em chúng ta vẫn bên nhau và ta **"Về đây tay xiết chặt tay, góp hết tin yêu vì đàn em mến thương"** bởi vì nơi đây chính là mục đích cao đẹp của sự cống hiến ấy. Tất cả những gì người anh, người chị áo lam làm hôm nay đều xuất phát từ tình thương dành cho đàn em, những mầm non của Gia Đình Phật Tử. Mong các em được lớn lên trong môi trường đầy yêu thương, được học hạnh từ bi, trí tuệ, biết sống đẹp, sống có lý tưởng và tiếp nối con đường phụng sự mà những thế hệ anh chị đi trước đã dày công xây dựng.

Bởi chúng ta đã tìm đến một **“ Lý tưởng ta dựng xây, góp sức cho ngày mai đường hoa sen trắng ngát hương ngát ngào”**, một lý tưởng không phải tự nhiên có sẵn mà là điều mà anh chị em chúng ta nên tự giác, chủ động vun đắp bằng ý chí, hành động và sự kiên trì để dựng xây về lâu dài, **“ Rồi ngày mai đây ta tung cánh Lam bay về lại ngàn phương, Cùng đàn em thơ gieo hương sắc lam vì tình thương vô bờ. Dù gian lao sá chi quyết tâm ta tiêng lên trên con đường đạo từ bi. Bên em có anh, ta thương mến nhau..đẹp thay Đời Áo Lam”**

Quảng Thanh ơi!

Lời bài hát vẫn còn nghe quanh đây, mỗi khi mở từ youtube lên nghe lại mà lòng anh như chợt nhận ra rằng cuộc đời thật là vô thường.

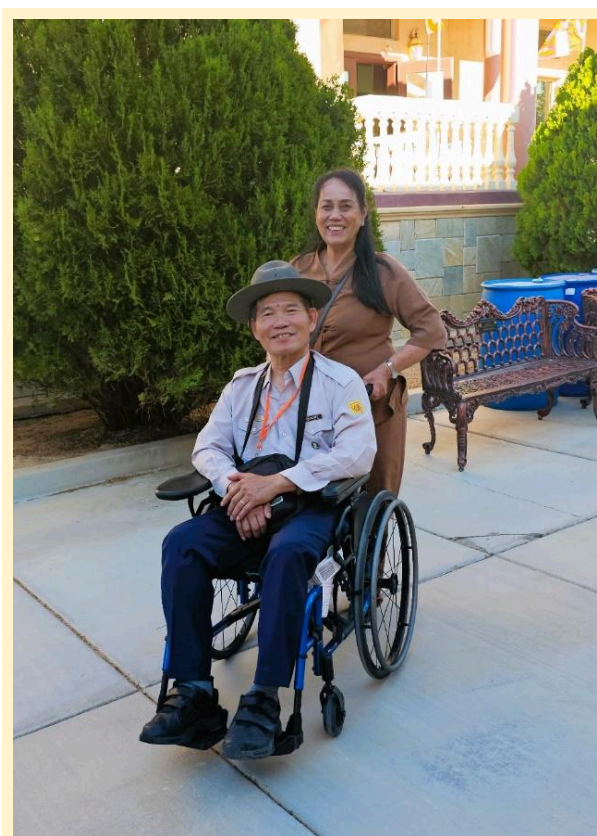
Mặc dù bốn ngày trại và đại hội đã qua, nhưng kỷ ức vẫn nghe như mới hôm nào, quý anh chị đã kêu gọi góp bút cho sự kiện này anh cũng vụng về lấy chủ đề “Những cánh Chim Lam” viết đôi dòng gửi về em bên kia thế giới... dấu sau này anh em mỗi người mang theo một nghiệp lực khác nhau, chúng ta vẫn nương về ngọn nến trí tuệ của Đức Phật

đã dẫn lối cho chúng ta theo tinh thần Áo Lam để phụng sự, dịu dặt thể hệ đàn em bằng lòng từ bi, vượt qua mọi khó khăn trên con đường học Phật và giữ gìn tình huynh đệ.

Cuối lời của bài viết này, xin được gửi nơi đây lòng tri ân sâu sắc đến quý anh chị đã hoan hỷ tạo duyên, cho phép em được gửi đôi dòng tâm sự đến cố Huỳnh trưởng Quảng Thanh trên trang tin này.

Trong bài thư cho “Người Quá Cố” này vẫn phong không sao tránh khỏi những thiếu sót hoặc chưa trọn vẹn, kính mong quý anh chị hoan hỷ.

THẨM ĐUỘM TÌNH LAM

NGUYỄN MÃN

Tôi đến Hoa Kỳ đã gần 40 năm, được may mắn tham dự Đại Hội GDPT Việt Nam tại Hoa Kỳ lần thứ 3 tại Chùa Kim Quang Sacramento, rồi đến Đại Hội lần thứ 4,5,6,7,8,9,10,11 tôi chỉ đi một mình, vì vợ tôi phải ở nhà lo công ăn việc làm, chăm sóc con cái, đón đưa con đi học.

Đại Hội 12 và Lễ Hội 50 năm được tổ chức trong vào các ngày 25,26,27 và 28 tháng 6 năm 2026 tại Thiền Viện Chân Nguyên, tôi cùng vợ là Nguyễn Thoại Phan Thị Lan, người luôn ủng hộ tôi trong mọi sinh hoạt của GDPT. Lần này tôi mời vợ tôi cùng đi tham dự, ngày 24 tháng 6 năm 2026 tôi cùng vợ được anh Ngô Văn Thi đón tại phi trường Ontario lúc 8 giờ tối, được anh chị đã sẵn sàng bữa ăn tối cho vợ chồng tôi, rồi đêm đó được ngủ lại tại nhà anh Ngô Văn Thi và chị Nguyễn Lương Giang.

Sáng ngủ dậy được anh chị cho ăn sáng và uống cà phê trước khi lên đường. Đúng 7 giờ sáng chúng tôi đã đến Thiền Viện Chân Nguyên để tham dự Đại Hội 12 và Lễ Hội 50 năm thành lập GDPT Việt Nam tại Hoa Kỳ, ngồi trên xe chị Tâm Nguyên Quang nhờ vợ tôi phụ giúp trong Ban ẩm thực, thế là trong 4 ngày vợ tôi đã góp một bàn tay nhỏ bé của mình trong Đại Hội và Lễ Hội này.

Đến Thiền Viện Chân Nguyên, được gặp lại những anh chị em thân thương, cùng nhau chào hỏi, tay bắt mặt mừng sau những năm tháng xa cách, rồi vợ tôi đưa đi dạo quanh khuôn viên Thiền Viện để tham quan bằng chiếc xe lăn từ ngày tôi bị tai biến cho đến nay với tâm trạng vui vẻ, đây là lần đầu tiên Vợ tôi về tham dự Đại Hội Huỳnh Trưởng Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hoa Kỳ, nên vợ tôi tấm tắc khen tình Lam quá thắm thiết, thương nhau, hiểu nhau còn hơn anh chị em ruột thịt, qua cách cư xử, chào nhau, trên khuôn mặt luôn nở nụ cười tươi.

Lễ khai mạc Đại Hội và Lễ Hội thật trang nghiêm và long trọng, có nhiều Chư Tôn Đức Tăng Ni đến tham dự, có sự hỗ trợ của phụ huynh, đoàn sinh từ khắp mọi miền đất nước về ủng hộ tinh thần cho anh chị Huỳnh trưởng đã dẫn thân xuyên suốt 50 năm qua trong sự nghiệp giáo dục Thanh, Thiếu, Đồng niên trở thành những Phật tử chân chính theo tinh thần Phật giáo và dân tộc Việt.

Chợ phiên lại đến, vợ tôi càng thích hơn, nào là tiếng pháo rộn rã, tiếng rao hàng của các em đoàn sinh thật ngây ngô trong sáng. Tôi cùng vợ đi qua đi lại nhiều vòng và đã thưởng thức đến 3 món để ủng hộ cho các Đơn vị thuộc Miền Quảng Đức chuẩn bị thực hiện những món ăn quê hương.

Đêm văn nghệ nói lên sự trưởng thành của các em trong sự giáo dục Văn Mỹ Nghệ của người Huỳnh Trưởng Gia Đình Phật Tử nơi xứ người đã dẫn thân, hy hiến cho tuổi trẻ Việt Nam cũng như cho tương lai Phật giáo. Các tiết mục văn nghệ đã nói lên sức sống, phản ánh được giá trị của sự trưởng thành sau 50 năm GDPT Việt Nam tại Hoa Kỳ.

Cám ơn các anh chị trong Ban Tổ Chức, nhất là khối yểm trợ của Miền Quảng Đức đã dành nhiều thời gian để lo tròn nơi ăn, chốn ngủ, công trại đẹp, sân khấu hoành tráng, cách thiết kế và trang hoàng đẹp đẽ. Có thể nói rằng hơn 800 người tham dự mà mọi việc đều chu toàn, mặc dầu Ban vận chuyển có phần chậm trễ.

Ngày trở về, vợ tôi kể lại với những người thân quen mọi sinh hoạt trong các ngày Lễ Hội thật náo nhiệt, vui vẻ, nhất là chợ đêm và văn nghệ, nghe qua mà bà con rất luyến tiếc.

Thông Tin Liên Lạc

Ban Tổ Chức Đại Hội Huỳnh Trường Toàn Quốc Kỳ 12 và Lễ Hội 50 Năm:

- **Trưởng Ban Tổ Chức:** HTr. Tâm Giác Tâm Đặng Văn Thành

- Điện Thoại: (281) 797-5588, Email: tamgiactam.dangvanthanh@gdptvn-hoaky.com
- **Phó TB Đặc Trách Đại Hội: Nguyễn Dũng Lê Đình Du**
  - Email: nguyendung.ledinhdu@gdptvn-hoaky.com
- **Phó TB Đặc Trách Lễ Hội: HTr. Diệu Lan Đặng Xuân Hương**
  - Email: dieulan.dangxuanhuong@gdptvn-hoaky.com
- **Phó TB Đặc Trách Yểm Trợ: HTr. Như Tiến Nguyễn Hữu Dũng**
  - Email: nhutien.nguyenhuudung@gdptvn-hoaky.com
- **Trưởng Khối Hành Chánh: HTr. Quảng Tịnh Nguyễn Chí Thanh**
  - Điện Thoại: (405) 653-3578, Email: quangtinh.nguyenchithanh@gdptvn-hoaky.com

Tiểu Ban Báo Chí:

- **HTr. Thị Hưng Đường Hào:**
  - Điện thoại: (360) 556-7000, Email: thihung.duonghao@gdptvn-hoaky.com
- **HTr. Giác Thụy Trần Ngọc Cát Tường:**
  - Điện thoại: (858) 245-1737, Email: Giachthuy.tranngoccatuong@gdptvn-hoaky.com
- **HTr. Quảng Lâm Trần Pháp:**
  - Điện thoại: (323) 793-3815, Email: quanglam.tranphap@gdptvn-hoaky.com
- **HTr. Nhật Thành Nguyễn Thiện Tâm:**
  - Email: nhatthanh.nguyenthientam@gdptvn-hoaky.com

Tiểu Ban Truyền Thông:

- **HTr. Diệu Mỹ Phạm Trinh Thụy Nga:**
  - Email: dieumy.phamtrinhthuynga@gdptvn-hoaky.com
- **HTr. Thiện Đức Trần Văn Bảo**
  - Email: thienduc.tranbao@gdptvn-hoaky.com
- **HTr. Tâm Huệ Nguyễn Ngọc Ái Tâm:**
  - Email: tamhue.nguyenngocaitam@gdptvn-hoaky.com

Trang Nhà

Nơi Chuyển Tải Thông Tin Cập Nhật Về Đại Hội kỳ 12 & Lễ Hội 50 Năm

Trang Nhà GDPTVN Tại Hoa Kỳ

Cảm Nang Đại Hội

Nhạc Mới Về ĐH 12 & Lễ Hội 50 Năm

Bản Tin Số 1

Bản Tin Số 2

BẢN TIN

ĐẠI HỘI HUYNH TRƯỞNG TOÀN QUỐC KỲ 12 & LỄ HỘI 50 NĂM GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VIỆT NAM TẠI HOA KỲ

CHỦ TRƯỞNG
BHD Trung Ương - GDPTVN Tại Hoa Kỳ

CHĂM SÓC & TRÌNH BÀY
Tiểu Ban Truyền Thông - Báo Chí

Trong số này: VÀI DÒNG CẢM NIỆM / A MESSAGE OF GRATITUDE (Tâm Giác Tâm) ❀

GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VIỆT NAM TẠI HOA KỲ - ĐẠI HỘI HUYNH TRƯỞNG LẦN THỨ 12 & LỄ HỘI 50 NĂM XÂY DỰNG & PHÁT TRIỂN THÀNH CÔNG VIÊN MÃN (Nhật Lực) ❀ Đạo Từ của Hòa Thượng Thích Chơn Trí ❀ Đạo từ của HT. Thích Nguyên Hạnh ❀ Tóm Tắt Kết Quả Đại Hội (Quảng Tịnh) ❀ Chân Nguyên Một Lần Hội Ngộ (Tâm Giác Tâm) ❀ Con Chim Đầu Đàn của Liên Đoàn Huệ Năng - Huynh Trưởng Tâm Nghĩa Lê Viết Đức (Nguyễn Diệu) ❀ Chân Nguyên Hội Ngộ - Tỉnh Lam Sum Vầy (Nhuận Diệu) ❀ Chân Nguyên Một Lần Hội Ngộ (Thơ Tâm Giác Tâm) ❀ NỬA THẾ KỶ MỘT MÀU LAM (Chủng Niệm) ❀ Về Trú Xứ Nhớ Chân Nguyên (Thơ Thị Hưng) ❀ Chuyển Đi Kỷ Niệm 50 Năm - Ngày Thành Lập Gia Đình Phật Tử Việt Nam Tại Hoa Kỳ (Giác Minh) ❀ Theo dấu chân Lam... (Nguyễn Diệu) ❀ Đại Hội Huynh Trưởng Toàn Quốc GDPTVN tại Hoa Kỳ & Kỷ Niệm 50 Năm Xây Dựng và Phát Triển (Nguyễn Minh) ❀ PHÓNG SỰ ĐẶC BIỆT - NỬA THẾ KỶ SÁNG NGỒI SEN TRẮNG GIỮA SA MẠC CALIFORNIA - Đại hội Huynh trưởng Toàn quốc kỳ 12 và Lễ hội Kỷ niệm 50 năm Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hoa Kỳ (Nguyễn Vinh) ❀ TÙY BÚT HÀNH TRÌNH 50 NĂM / A 50-Year Journey Home (Chủng Niệm) ❀ Những Anh Chị Thâm Lặng (Mỹ Nguyên) ❀ “Gia Đình” Phật Tử (Tuệ Hưng) ❀ Nhật Ký Đoàn Sinh Đơn Vị Trúc Lâm Renton, WA - Đại Hội 50 Năm ❀ Những Cánh Chim Lam - Nhớ Về Quảng Thanh-Lê Văn Lương (Quảng Hương) ❀ THẨM ĐUỘM TÌNH LAM (NGUYỄN MÃN) ❀ Thông Tin Liên Lạc ❀ Trang Nhà Nơi Chuyển Tải Thông Tin Cập Nhật Đại Hội kỳ 12 & 50 Năm Kỷ Niệm ❀